

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-172-10

Druk nr 3754

Warszawa, 23 grudnia 2010 r.

Pan
Grzegorz Schetyna
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o weteranach działań poza granicami państwa z projektami aktów wykonawczych.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanej regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Obrony Narodowej.

Z poważaniem

(-) Donald Tusk

U S T A W A

z dnia

o weteranach działań poza granicami państwa¹⁾

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa ustanawia Dzień Weterana Działań poza Granicami Państwa oraz określa:

- 1) status weterana działań poza granicami państwa i weterana poszkodowanego w działaniach poza granicami państwa;
- 2) uprawnienia przysługujące osobom, o których mowa w pkt 1;
- 3) zasady i warunki korzystania z uprawnień, o których mowa w pkt 2;
- 4) tryb postępowania i właściwość organów w sprawach, o których mowa w pkt 1 – 3.

Art. 2. Weteranem działań poza granicami państwa, zwanym dalej „weteranem”, może być osoba, która brała udział, na podstawie skierowania, w działaniach poza granicami państwa w ramach:

- 1) misji pokojowej lub stabilizacyjnej, kontyngentu policyjnego, kontyngentu Straży Granicznej lub zadań ochronnych Biura Ochrony Rządu, nieprzerwanie przez okres, na jaki została skierowana, jednak nie krócej niż przez okres 60 dni;
- 2) grupy ratowniczej Państwowej Straży Pożarnej łącznie przez okres nie krótszy niż 60 dni.

Art. 3. Weteranem poszkodowanym w działaniach poza granicami państwa, zwanym dalej „weteranem poszkodowanym”, może być osoba, która biorąc udział na podstawie skierowania w działaniach poza granicami państwa doznała uszczerbku na zdrowiu wskutek wypadku pozostającego w związku z tymi działaniami lub choroby nabytej podczas wykonywania zadań

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawę z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin, ustawę z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin, ustawę z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ustawę z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach zdrowotnych finansowanych ze środków publicznych.

lub obowiązków służbowych poza granicami państwa, z tytułu których przyznano jej świadczenia odszkodowawcze.

Art. 4. Określenia użyte w ustawie oznaczają:

- 1) skierowanie – skierowanie, wyznaczenie, delegowanie, zatrudnienie przez:
 - a) Ministra Obrony Narodowej albo właściwy organ wojskowy,
 - b) organizację międzynarodową za zgodą Ministra Obrony Narodowej,
 - c) Szefa Służby Kontrwywiadu Wojskowego,
 - d) Szefa Służby Wywiadu Wojskowego,
 - e) Komendanta Głównego Policji,
 - f) Komendanta Głównego Straży Granicznej,
 - g) Szefa Biura Ochrony Rządu,
 - h) Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej;
- 2) działania poza granicami państwa – działania podjęte poza granicami państwa w ramach misji pokojowej lub stabilizacyjnej, kontyngentu policyjnego, kontyngentu Straży Granicznej, zadań ochronnych Biura Ochrony Rządu oraz grupy ratowniczej Państwowej Straży Pożarnej;
- 3) misja pokojowa lub stabilizacyjna – działania określone w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o zasadach użycia lub pobytu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej poza granicami państwa (Dz. U. Nr 162, poz. 1117, z 2004 r. Nr 210, poz. 2135 oraz z 2009 r. Nr 79, poz. 669 i Nr 161, poz. 1278) oraz inne działania o tym charakterze podejmowane przez organizacje międzynarodowe, w których uczestniczyli obywatele polscy skierowani przez podmioty, o których mowa w pkt 1 lit. a – d, w szczególności działania mające na celu utrzymanie lub przywrócenie pokoju, bądź akcje zapobiegania aktom terroryzmu lub ich skutkom;
- 4) kontyngent policyjny – kontyngent wyznaczony w celu realizacji zadań, o których mowa w art. 145a ust. 1 pkt 1 – 3 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2007 r. Nr 43, poz. 277, z późn. zm.²⁾) oraz Polską Grupę Policyjną;

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 57, poz. 390, Nr 120, poz. 818, Nr 140, poz. 981 i Nr 165, poz. 1170, z 2008 r. Nr 86, poz. 521, Nr 171, poz. 1065 i Nr 237, poz. 1651, z 2009 r. Nr 22, poz. 120, Nr 62, poz. 504, Nr 85, poz. 716, Nr 97, poz. 803, Nr 98, poz. 817, Nr 115, poz. 959, Nr 157, poz. 1241, Nr 168, poz. 1323, Nr 195, poz. 1502, Nr 201, poz. 1540, Nr 206, poz. 1589 i Nr 223, poz. 1777 oraz z 2010 r. Nr 34, poz. 190, Nr 96, poz. 620, Nr 98, poz. 626, Nr 125, poz. 842, Nr 127, poz. 857, Nr 164, poz. 1108 i Nr 182, poz. 1228.

- 5) kontyngent Straży Granicznej – kontyngent wydzielony w celu realizacji zadań, o których mowa w art. 147c pkt 1 – 3a ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2005 r. Nr 234, poz. 1997, z późn. zm.³⁾);
- 6) zadania ochronne Biura Ochrony Rządu – zadania służbowe wykonywane na terytorium państw w całości lub w części uznanych za strefę działań wojennych oraz państw, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 60a ust. 2 ustawy z dnia 16 marca 2001 r. o Biurze Ochrony Rządu (Dz. U. z 2004 r. Nr 163, poz. 1712, z późn. zm.⁴⁾);
- 7) grupa ratownicza Państwowej Straży Pożarnej – grupa utworzona do wykonywania zadań, o których mowa w art. 49b ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. z 2009 r. Nr 12, poz. 68 i Nr 18, poz. 97 oraz z 2010 r. Nr 127, poz. 857 i Nr 182, poz. 1228);
- 8) organizacja międzynarodowa – Organizację Narodów Zjednoczonych, Organizację Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie, Organizację Traktatu Północnoatlantyckiego oraz Unię Europejską;
- 9) renta inwalidzka – rentę inwalidzką, wojskową rentę inwalidzką, policyjną rentę inwalidzką, rentę z tytułu niezdolności do pracy i rentę rolniczą z tytułu niezdolności do pracy, otrzymywane odpowiednio na podstawie ustawy z dnia 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2010 r. Nr 101, poz. 648), ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2004 r. Nr 8, poz. 66, z późn. zm.⁵⁾), ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2004 r. Nr 8, poz. 67, z późn. zm.⁶⁾), ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 oraz z 2010 r. Nr 40, poz. 224, Nr 134, poz. 903

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711 i Nr 170, poz. 1218, z 2007 r. Nr 57, poz. 390 i Nr 82, poz. 558, z 2008 r. Nr 86, poz. 521, Nr 195, poz. 1199, Nr 216, poz. 1367 i Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 22, poz. 120, Nr 85, poz. 716, Nr 98, poz. 817, Nr 157, poz. 1241, Nr 168, poz. 1323 i Nr 201, poz. 1540 oraz z 2010 r. Nr 127, poz. 857, Nr 164, poz. 1108 i Nr 182, poz. 1228.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 210, poz. 2135, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, z 2008 r. Nr 66, poz. 402, z 2009 r. Nr 22, poz. 120 i Nr 85, poz. 716 oraz z 2010 r. Nr 127, poz. 857 i Nr 182, poz. 1228.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 121, poz. 1264 i Nr 191, poz. 1954, z 2005 r. Nr 10, poz. 66 i Nr 130, poz. 1085, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, z 2007 r. Nr 82, poz. 559 i Nr 208, poz. 1308, z 2009 r. Nr 24, poz. 145, Nr 95, poz. 785 i Nr 161, poz. 1278 oraz z 2010 r. Nr 27, poz. 141, Nr 36, poz. 204 i Nr 113, poz. 745 i Nr 167, poz. 1130.

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 121, poz. 1264 i Nr 191, poz. 1954, z 2005 r. Nr 10, poz. 66, Nr 90, poz. 757 i Nr 130, poz. 1085 i z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, z 2007 r. Nr 82, poz. 558 i Nr 66, poz. 409, z 2008 r. Nr 66, poz. 402 i Nr 220, poz. 1410, z 2009 r. Nr 24, poz. 145 i Nr 95, poz. 786 oraz z 2010 r. Nr 113, poz. 745.

i Nr 205, poz. 1365) oraz ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2008 r. Nr 50, poz. 291, z późn. zm.⁷⁾);

- 10) emerytura – emeryturę wojskową, emeryturę policyjną, emeryturę i emeryturę rolniczą, otrzymywane odpowiednio na podstawie ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin, ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin oraz ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników;
- 11) najbliższy członek rodziny – małżonka, wstępnych, zstępnych, rodzeństwo, osobę pozostającą w stosunku przysposobienia oraz osobę pozostającą we wspólnym pożyciu z weteranem lub weteranem poszkodowanym;
- 12) jednostka wojskowa – jednostkę wojskową, o której mowa w art. 3 ust. 5 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2004 r. Nr 241, poz. 2416, z późn. zm.⁸⁾), a także komórkę organizacyjną Ministerstwa Obrony Narodowej i jednostkę organizacyjną podległą Ministrowi Obrony Narodowej;
- 13) dowódca jednostki wojskowej – dowódcę (dyrektora, szefa, komendanta lub inną osobę na równorzędnym stanowisku służbowym) jednostki wojskowej, o której mowa w pkt 12;
- 14) wypadek pozostający w związku z działaniami poza granicami państwa – zdarzenie nagłe, wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uszczerbek na zdrowiu, które zaistniało podczas lub w związku z:
 - a) działaniami podejmowanymi w ramach uderzenia na przeciwnika bądź odparcia jego uderzeń,
 - b) zamachem lub innym bezprawnym działaniem wymierzonym przeciwko uczestnikowi działań poza granicami państwa,

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 67, poz. 411, Nr 70, poz. 416, Nr 180, poz. 1112, Nr 227, poz. 1505, Nr 228, poz. 1507 i Nr 237, poz. 1654 i 1656 oraz z 2009 r. Nr 69, poz. 595, Nr 79, poz. 667 i Nr 97, poz. 800.

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 277, poz. 2742, z 2005 r. Nr 180, poz. 1496, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711 i Nr 220, poz. 1600, z 2007 r. Nr 107, poz. 732 i Nr 176, poz. 1242, z 2008 r. Nr 171, poz. 1056, Nr 180, poz. 1109, Nr 206, poz. 1288, Nr 208, poz. 1308 i Nr 223, poz. 1458, z 2009 r. Nr 22, poz. 120, Nr 97, poz. 801, Nr 161, poz. 1278, Nr 190, poz. 1474 i Nr 219, poz. 1706 oraz z 2010 r. Nr 107, poz. 679, Nr 113, poz. 745, Nr 127, poz. 857, Nr 182, poz. 1228 i Nr 217, poz. 1427.

c) innymi działaniami pozostającymi w bezpośrednim związku z wykonywaniem zadań określonych w akcie utworzenia kontyngentu policyjnego, kontyngentu Straży Granicznej, grupy ratowniczej Państwowej Straży Pożarnej lub w skierowaniu do wykonywania zadań ochronnych Biura Ochrony Rządu;

15) żołnierz – żołnierza zawodowego i niezawodowego, w tym żołnierza rezerwy i w stanie spoczynku;

16) funkcjonariusz – funkcjonariusza i zwolnionego ze służby funkcjonariusza Policji, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu oraz strażaka i zwolnionego ze służby strażaka Państwowej Straży Pożarnej.

Art. 5. 1. Status weterana oraz weterana poszkodowanego przyznaje, na wniosek żołnierza lub funkcjonariusza, w drodze decyzji administracyjnej, Minister Obrony Narodowej – w odniesieniu do żołnierzy, oraz minister właściwy do spraw wewnętrznych – w odniesieniu do funkcjonariuszy.

2. O przyznaniu statusu weterana poszkodowanego Minister Obrony Narodowej, w odniesieniu do żołnierzy, oraz minister właściwy do spraw wewnętrznych, w odniesieniu do funkcjonariuszy, zawiadamia właściwy organ emerytalno-rentowy oraz organ, o którym mowa w art. 98 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2008 r. Nr 164, poz. 1027, z późn. zm.⁹⁾), w terminie 7 dni od dnia wydania decyzji ostatecznej.

Art. 6. 1. Status weterana oraz weterana poszkodowanego nie przysługuje osobie, która została skazana prawomocnym wyrokiem sądu za:

- 1) przestępstwo popełnione umyślnie lub przestępstwo skarbowe popełnione umyślnie w związku z wykonywaniem zadań lub obowiązków służbowych podczas udziału w działaniach poza granicami państwa;
- 2) przestępstwo przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej.

2. W przypadku wszczęcia postępowania karnego lub karnego skarbowego przeciwko osobie ubiegającej się o nadanie statusu weterana albo weterana poszkodowanego rozpatrzenie wniosku zawiesza się do czasu jego prawomocnego zakończenia.

Art. 7. 1. Podstawą do ubiegania się o przyznanie statusu weterana są:

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 216, poz. 1367, Nr 225, poz. 1486, Nr 227, poz. 1505, Nr 234, poz. 1570 i Nr 237, poz. 1654, z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 22, poz. 120, Nr 26, poz. 157, Nr 38, poz. 299, Nr 92, poz. 753, Nr 97, poz. 800, Nr 98, poz. 817, Nr 111, poz. 918, Nr 118, poz. 989, Nr 157, poz. 1241, Nr 161, poz. 1278 i Nr 178, poz. 1374 oraz z 2010 r. Nr 50, poz. 301, Nr 107, poz. 679, Nr 125, poz. 842 i Nr 127, poz. 857, Nr 165, poz. 1116, Nr 182, poz. 1228, Nr 205, poz. 1363 i Nr 225, poz. 1465.

- 1) wniosek, o którym mowa w art. 5 ust. 1;
- 2) zaświadczenie wydane odpowiednio przez:
 - a) dowódcę jednostki wojskowej, w której żołnierz ostatnio pełnił lub pełni służbę,
 - b) wojskowego komendanta uzupełnień właściwego ze względu na miejsce zamieszkania żołnierza albo kierownika archiwum wojskowego,
 - c) Komendanta Głównego Policji,
 - d) Komendanta Głównego Straży Granicznej,
 - e) Szefa Biura Ochrony Rządu,
 - f) Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej;
- 3) zaświadczenie z Krajowego Rejestru Karnego.

2. Zaświadczenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, zawiera:

- 1) imię (imiona) i nazwisko osoby ubiegającej się o przyznanie statusu weterana;
- 2) numer PESEL;
- 3) nazwę i rodzaj działania poza granicami państwa, w którym uczestniczyła osoba ubiegająca się o przyznanie statusu weterana;
- 4) okres uczestnictwa w działaniach poza granicami państwa;
- 5) zajmowane stanowisko służbowe lub pełnioną funkcję podczas udziału w działaniach poza granicami państwa.

3. W przypadku braku możliwości wydania zaświadczenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, potwierdzonego pismem właściwego podmiotu, osoba ubiegająca się o przyznanie statusu weterana może ubiegać się o jego przyznanie na podstawie innych dokumentów lub dowodów poświadczających udział w działaniach poza granicami państwa.

Art. 8. Podstawą do ubiegania się o przyznanie statusu weterana poszkodowanego są:

- 1) dokumenty lub dowody, o których mowa w art. 7 ust. 1 i 3;
- 2) protokół powypadkowy lub orzeczenie właściwej komisji lekarskiej lub lekarza orzecznika o związku uszczerbku na zdrowiu z wypadkiem pozostającym w związku z działaniami poza granicami państwa lub chorobą nabytą podczas wykonywania zadań lub obowiązków służbowych w ramach działań poza granicami państwa;
- 3) decyzja administracyjna o przyznaniu świadczeń odszkodowawczych albo prawomocny wyrok sądu zasądający odszkodowanie.

Art. 9. 1. Dokumentem potwierdzającym status weterana oraz weterana poszkodowanego jest odpowiednio legitymacja weterana albo legitymacja weterana poszkodowanego wydana przez Ministra Obrony Narodowej – w odniesieniu do żołnierzy, albo ministra właściwego do spraw wewnętrznych – w odniesieniu do funkcjonariuszy.

2. Legitymacja weterana poszkodowanego zawiera informację o wysokości procentowego uszczerbku na zdrowiu.

Art. 10. Minister Obrony Narodowej oraz minister właściwy do spraw wewnętrznych, każdy w zakresie swojej właściwości, określa, w drodze rozporządzenia, wzór zaświadczenia, o którym mowa w art. 7 ust. 1 pkt 2, wzór legitymacji weterana oraz weterana poszkodowanego oraz tryb wydawania, wymiany lub zwrotu tych dokumentów, uwzględniając konieczność zapewnienia sprawności postępowania w tym zakresie, a także wskazania przypadków, w których weteran oraz weteran poszkodowany może dokonać wymiany posiadanej legitymacji.

Art. 11. 1. Minister Obrony Narodowej – w odniesieniu do żołnierzy, oraz minister właściwy do spraw wewnętrznych – w odniesieniu do funkcjonariuszy, w przypadku, o którym mowa w art. 6 ust. 1, pozbawia, w drodze decyzji administracyjnej, statusu weterana albo weterana poszkodowanego.

2. O skazaniu prawomocnym wyrokiem weterana lub weterana poszkodowanego za przestępstwo, o którym mowa w art. 6 ust. 1, sąd zawiadamia, w terminie 7 dni od dnia uprawomocnienia się wyroku, odpowiednio Ministra Obrony Narodowej lub ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

3. Osoba pozbawiona statusu weterana albo weterana poszkodowanego decyzją ostateczną traci uprawnienia wynikające z ustawy i jest obowiązana do zwrotu legitymacji weterana albo legitymacji weterana poszkodowanego organowi, który ją wydał, w terminie 7 dni od dnia doręczenia jej tej decyzji.

4. O pozbawieniu decyzją ostateczną statusu weterana lub weterana poszkodowanego Minister Obrony Narodowej – w odniesieniu do żołnierzy, oraz minister właściwy do spraw wewnętrznych – w odniesieniu do funkcjonariuszy, zawiadamia właściwy organ emerytalno-rentowy oraz organ, o którym mowa w art. 98 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna.

Art. 12. Przepisy ustawy dotyczące:

- 1) żołnierzy, z wyjątkiem art. 18 – stosuje się odpowiednio do funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego i Służby Wywiadu Wojskowego oraz pracowników jednostek wojskowych;
- 2) funkcjonariuszy – stosuje się odpowiednio do pracowników Policji, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu i Państwowej Straży Pożarnej.

Art. 13. Uprawnienia i obowiązki dowódcy jednostki wojskowej określone w ustawie stosuje się odpowiednio do Szefa Służby Wywiadu Wojskowego i Szefa Służby Kontrwywiadu Wojskowego.

Art. 14. W sprawach nieuregulowanych w niniejszej ustawie stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.¹⁰⁾).

Rozdział 2

Uhonorowanie

Art. 15. Dzień 29 maja ustanawia się Dniem Weterana Działań poza Granicami Państwa.

Art. 16. 1. Minister Obrony Narodowej może nadać weteranowi poszkodowanemu, za rany i kontuzje odniesione podczas działań poza granicami państwa, Wojskową Odznakę Honorową za Rany i Kontuzje.

2. Minister Obrony Narodowej określi w drodze rozporządzenia:

- 1) warunki i tryb przyznawania Wojskowej Odznaki Honorowej za Rany i Kontuzje,
- 2) wzór Wojskowej Odznaki Honorowej za Rany i Kontuzje

– uwzględniając okoliczności uzasadniające nadanie Wojskowej Odznaki Honorowej za Rany i Kontuzje.

Art. 17. 1. Minister właściwy do spraw wewnętrznych może nadać weteranowi-funkcjonariuszowi oraz weteranowi poszkodowanemu-funkcjonariuszowi za zasługi dokonane podczas działań poza granicami państwa Odznakę Honorową „Za zasługi w działaniach poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej”.

¹⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 49, poz. 509, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 169, poz. 1387, z 2003 r. Nr 130, poz. 1188 i Nr 170, poz. 1660, z 2004 r. Nr 162, poz. 1692, z 2005 r. Nr 64, poz. 565, Nr 78, poz. 682 i Nr 181, poz. 1524, z 2008 r. Nr 229, poz. 1539, z 2009 r. Nr 195, poz. 1501 i Nr 216, poz. 1676 oraz z 2010 r. Nr 40, poz. 230, Nr 167, poz. 1131 i Nr 182, poz. 1228.

2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) warunki i tryb przyznawania Odznaki Honorowej „Za zasługi w działaniach poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej”,
- 2) wzór Odznaki Honorowej „Za zasługi w działaniach poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej”

– uwzględniając okoliczności uzasadniające nadanie Odznaki Honorowej „Za zasługi w działaniach poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej”.

Art. 18. 1. Weteran lub weteran poszkodowany, będący żołnierzem rezerwy lub w stanie spoczynku, ma prawo do noszenia umundurowania oraz odznak i oznak wojskowych w przypadkach i w sposób określony w przepisach wydanych odpowiednio na podstawie art. 50 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 2010 r. Nr 90, poz. 593, z późn. zm.¹¹⁾) oraz art. 67 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Weteran poszkodowany-żołnierz zwolniony z czynnej służby wojskowej, któremu w czasie pełnienia służby nie przysługiwały należności umundurowania i wyekwipowania wyjściowego, ma prawo do jednorazowego bezpłatnego otrzymania tego umundurowania.

3. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, normy umundurowania i wyekwipowania wyjściowego weteranów poszkodowanych-żołnierzy, uwzględniając w szczególności specyfikę umundurowania i wyekwipowania poszczególnych rodzajów wojsk i służb oraz tryb postępowania i organy właściwe w sprawach wydawania umundurowania.

Art. 19. 1. Weteran poszkodowany ma prawo do zwrotu kosztów przejazdu, z uwzględnieniem przysługujących mu ulg w tym zakresie, i zakwaterowania poniesionych w związku z udziałem w uroczystościach organizowanych odpowiednio przez:

- 1) Ministra Obrony Narodowej,
- 2) dowódców jednostek wojskowych,
- 3) ministra właściwego do spraw wewnętrznych,
- 4) Komendanta Głównego Policji,
- 5) właściwego miejscowo komendanta wojewódzkiego Policji,
- 6) Komendanta Głównego Straży Granicznej,
- 7) komendantów oddziałów lub ośrodków szkolenia Straży Granicznej,

¹¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 107, poz. 679, Nr 113, poz. 745, Nr 127, poz. 857 i Nr 182, poz. 1228.

8) Szefa Biura Ochrony Rządu,

9) kierownika jednostki organizacyjnej Państwowej Straży Pożarnej

– na które został zaproszony w charakterze uczestnika działań poza granicami państwa.

2. Zwrot kosztów, o których mowa w ust. 1, przysługuje za udział w nie więcej niż dwóch uroczystościach w danym roku kalendarzowym, łącznie do wysokości 700 zł.

3. Zwrotu kosztów dokonuje odpowiednio podmiot, o którym mowa w ust. 1, na zaproszenie którego weteran poszkodowany przyjechał, po złożeniu przez weterana poszkodowanego wniosku oraz przedstawieniu oryginału biletu i rachunku za zakwaterowanie.

Art. 20. 1. Zmarłemu weteranowi poszkodowanemu-żołnierzowi przysługuje wojskowa asysta honorowa podczas pogrzebu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Zmarłemu weteranowi poszkodowanemu-funkcjonariuszowi przysługuje asysta honorowa podczas pogrzebu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Asystę, o której mowa w ust. 1 i 2, przydziela się po przesłaniu przez najbliższego członka rodziny weterana poszkodowanego informacji o jego śmierci.

4. Informację przesyła się odpowiednio do:

1) dowódcy garnizonu właściwego terytorialnie ze względu na miejsce pochówku weterana poszkodowanego-żołnierza;

2) komendanta wojewódzkiego Policji, kierownika jednostki organizacyjnej Straży Granicznej, Szefa Biura Ochrony Rządu albo kierownika jednostki organizacyjnej Państwowej Straży Pożarnej, właściwych terytorialnie ze względu na miejsce pochówku weterana poszkodowanego-funkcjonariusza.

5. W przypadku śmierci samotnego weterana poszkodowanego informację, o której mowa w ust. 3, może przesłać organizacja pozarządowa zrzeszająca weteranów-żołnierzy lub weteranów-funkcjonariuszy.

Rozdział 3

Świadczenia opieki zdrowotnej i pomoc psychologiczna

Art. 21. 1. Realizację uprawnień wynikających z art. 24b, art. 44 ust. 1b, art. 47 ust. 2a oraz art. 57 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych monitoruje organ wskazany w art. 98 ust. 1 pkt 2 tej ustawy.

2. Organ, o którym mowa w ust. 1, przekazuje raz na kwartał informację o realizacji indywidualnego prawa do świadczeń opieki zdrowotnej określonych w ust. 1 odpowiednio do:

- 1) Ministra Obrony Narodowej – w odniesieniu do weteranów poszkodowanych-żołnierzy;
- 2) ministra właściwego do spraw wewnętrznych – w odniesieniu do weteranów poszkodowanych-funkcjonariuszy.

3. Minister Obrony Narodowej, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia, po zasięgnięciu opinii organu, o którym mowa w ust. 1, określi w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób i tryb postępowania w zakresie monitorowania realizacji świadczeń opieki zdrowotnej weteranów poszkodowanych-żołnierzy,
- 2) podmiot prowadzący w jego imieniu monitoring i analizę informacji, o których mowa w ust. 2 pkt 1

– uwzględniając zakres przekazywanych informacji.

4. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia, po zasięgnięciu opinii organu, o którym mowa w ust. 1, określi w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób i tryb postępowania w zakresie monitorowania realizacji świadczeń opieki zdrowotnej weteranów poszkodowanych-funkcjonariuszy,
- 2) podmiot prowadzący w jego imieniu monitoring i analizę informacji, o których mowa w ust. 2 pkt 2

– uwzględniając zakres przekazywanych informacji.

Art. 22. 1. Weteran-żołnierz lub weteran poszkodowany-żołnierz oraz najbliżsi członkowie jego rodziny mają prawo poza kolejnością do bezpłatnej pomocy psychologicznej udzielanej przez psychologów w jednostkach wojskowych oraz przez wojskowe pracownie psychologiczne, a także udzielanej w zakładach opieki zdrowotnej utworzonych

i nadzorowanych przez Ministra Obrony Narodowej, jeżeli problemy zdrowotne żołnierza są związane z działaniami poza granicami państwa.

2. Weteran-funkcjonariusz lub weteran poszkodowany-funkcjonariusz oraz najbliżsi członkowie jego rodziny mają prawo poza kolejnością do bezpłatnej pomocy psychologicznej udzielanej w zakładach opieki zdrowotnej utworzonych i nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, jeżeli problemy zdrowotne funkcjonariusza są związane z działaniami poza granicami państwa.

3. Minister Obrony Narodowej oraz minister właściwy do spraw wewnętrznych, każdy w zakresie swojej właściwości, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) tryb udzielania i zakres pomocy psychologicznej,
 - 2) sposób i tryb postępowania w zakresie monitorowania realizacji prawa weteranów poszkodowanych do pomocy, o której mowa w ust. 1 i 2, oraz właściwość organów w tym zakresie
- mając na względzie zapewnienie szybkiego dostępu do korzystania z pomocy psychologicznej oraz jej realizację adekwatną do potrzeb weteranów.

Art. 23. 1. Weteran albo weteran poszkodowany ma prawo do umieszczenia w Domu Weterana, funkcjonującego jako opiekuńczo-leczniczy zakład opieki zdrowotnej, i odpłatnego w nim pobytu na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

2. Pobyt, o którym mowa w ust. 1, może być dofinansowany ze środków budżetu państwa z części pozostającej w dyspozycji Ministra Obrony Narodowej – w odniesieniu do weteranów-żołnierzy i weteranów poszkodowanych-żołnierzy.

3. Weteranowi-funkcjonariuszowi i weteranowi poszkodowanemu-funkcjonariuszowi może zostać udzielona zapomoga ze środków budżetu państwa z części pozostającej w dyspozycji ministra właściwego do spraw wewnętrznych na pobyt w Domu Weterana.

4. Tworzy się fundusz na zapomogi, o których mowa w ust. 3, którego dysponentem jest minister właściwy do spraw wewnętrznych.

5. Minister Obrony Narodowej i minister właściwy do spraw wewnętrznych określają, w drodze rozporządzenia:

- 1) tryb umieszczania weterana i weterana poszkodowanego w Domu Weterana,
- 2) sposób dofinansowania pobytu weterana-żołnierza i weterana poszkodowanego-żołnierza w Domu Weterana,

3) warunki i tryb przyznawania zapomogi weteranowi-funkcjonariuszowi i weteranowi poszkodowanemu-funkcjonariuszowi na pobyt w Domu Weterana, dokumenty stanowiące podstawę do jej przyznania, sposób przekazywania zapomogi oraz sposób tworzenia funduszu na zapomogi

– biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia równego dostępu do tych świadczeń wszystkim uprawnionym oraz uwzględniając rzeczywiste koszty pobytu w Domu Weterana.

Rozdział 4

Pomoc w finansowaniu nauki i uprawnienia socjalne

Art. 24. 1. Weteran poszkodowany-żołnierz ma prawo do uzyskania pomocy finansowej na naukę na poziomie szkoły ponadgimnazjalnej albo studia pierwszego stopnia lub jednolite studia magisterskie.

2. W ramach pomocy, o której mowa w ust. 1, mogą być pokryte koszty:

1) opłaty za naukę lub studia;

2) przejazdów z miejsca zamieszkania weterana poszkodowanego-żołnierza do szkoły lub uczelni i z powrotem;

3) zakwaterowania w miejscowości, w której weteran poszkodowany-żołnierz pobiera naukę lub odbywa studia.

3. Pomoc, o której mowa w ust. 1, przysługuje na jeden kierunek nauki lub studiów wybrany przez weterana poszkodowanego do wysokości 2800,00 zł.

4. Wysokość pomocy finansowej, o której mowa w ust. 3, przysługuje na każdy rok szkolny lub akademicki przez cały czas trwania nauki lub studiów, nie dłużej niż w wymiarze określonym w programie nauczania lub w programie studiów.

5. Jeżeli w roku akademickim program studiów obejmuje tylko jeden semestr, pomoc finansową przyznaje się w wysokości 50 % kwoty określonej w ust. 3.

6. W szczególnie uzasadnionych przypadkach związanych ze stanem zdrowia lub zdarzeniami losowymi dotyczącymi weterana poszkodowanego-żołnierza powodującymi konieczność przerwania nauki lub studiów, na wniosek zainteresowanego, wypłata pomocy finansowej ulega zawieszeniu do czasu ustania przyczyny przerwania nauki lub studiów.

7. Opłacone przez organ koszty nauki lub studiów, przejazdów i zakwaterowania podlegają zwrotowi w przypadku nieukończenia nauki lub studiów z przyczyn leżących po stronie weterana poszkodowanego-żołnierza w terminie określonym w programie nauczania lub

w programie studiów. Koszty te podlegają zwrotowi w terminie 60 dni od dnia doręczenia wezwania.

8. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb przyznawania pomocy, o której mowa w ust. 1, oraz właściwość organów w tym zakresie, dokumenty stanowiące podstawę do jej przyznawania oraz sposób i termin jej wypłaty, a także warunki zawieszania jej udzielania oraz zwrotu kosztów nauki lub studiów, przejazdów i zakwaterowania. Rozporządzenie powinno zapewnić sprawność postępowania w tych sprawach oraz adekwatność udzielanej pomocy finansowej w stosunku do rzeczywistych kosztów nauki.

Art. 25. 1. Weteran poszkodowany-funkcjonariusz zwolniony ze służby ma prawo do uzyskania pomocy finansowej na kształcenie na studiach pierwszego stopnia, studiach drugiego stopnia lub na jednolitych studiach magisterskich, w wysokości do 2800,00 zł.

2. Jeżeli w roku akademickim program studiów obejmuje tylko jeden semestr, pomoc finansową przyznaje się w wysokości 50 % pełnej stawki.

3. Pomoc, o której mowa w ust. 1, jest udzielana przez czas trwania studiów na wniosek weterana poszkodowanego-funkcjonariusza, w każdym roku akademickim, w wymiarze określonym programem studiów na jednym kierunku wybranym przez funkcjonariusza.

4. W szczególnie uzasadnionych przypadkach związanych ze stanem zdrowia lub zdarzeniami losowymi dotyczącymi weterana poszkodowanego-funkcjonariusza powodującymi konieczność przerwania studiów, na wniosek zainteresowanego, wypłata pomocy finansowej ulega zawieszeniu do czasu ustania przyczyny przerwania studiów.

5. Pomoc finansowa podlega zwrotowi w przypadku nieukończenia studiów z przyczyn leżących po stronie weterana poszkodowanego-funkcjonariusza, z wyjątkiem przyczyn nieukończenia studiów, o których mowa w ust. 4.

6. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb przyznawania pomocy, o której mowa w ust. 1, oraz właściwość organów w tym zakresie, dokumenty stanowiące podstawę do jej przyznawania oraz sposób i termin jej wypłaty, a także warunki zawieszania jej udzielania oraz zwrotu kosztów kształcenia. Rozporządzenie powinno zapewnić sprawność postępowania w tych sprawach oraz adekwatność udzielanej pomocy finansowej w stosunku do rzeczywistych kosztów kształcenia.

Art. 26. 1. Weteranowi poszkodowanemu pobierającemu rentę inwalidzką z tytułu urazów lub chorób powstałych w związku z udziałem w działaniach poza granicami państwa,

przysługują odpowiednio uprawnienia określone w art. 14, art. 15, art. 17, art. 22 ust. 1 oraz art. 23a ustawy z dnia 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin.

2. W przypadku zbiegu prawa do tego samego świadczenia na podstawie odrębnych przepisów, przysługuje tylko jedno świadczenie według wyboru uprawnionego.

3. Dokumentem potwierdzającym prawo do korzystania z uprawnień, o których mowa w ust. 1, jest legitymacja weterana poszkodowanego.

Art. 27. 1. Weteranowi poszkodowanemu pobierającemu rentę inwalidzką z tytułu urazów lub chorób powstałych w związku z udziałem w działaniach poza granicami państwa przysługuje:

- 1) ulga taryfowa w wysokości 50 % przy przejazdach środkami komunikacji miejskiej;
- 2) ulga w wysokości 37 % przy przejazdach środkami publicznego transportu zbiorowego kolejowego i autobusowego w komunikacji krajowej w:
 - a) 1 i 2 klasie pociągów osobowych i pospiesznych i autobusowego w komunikacji zwykłej i przyspieszonej – na podstawie biletów jednorazowych,
 - b) 2 klasie pociągów innych niż osobowe i pospieszne – na podstawie biletów jednorazowych.

2. Weteran poszkodowany uprawniony do ulgowego przejazdu, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lit. b, korzystający z przejazdu w klasie 1, zobowiązany jest do uiszczenia dopłaty w wysokości stanowiącej różnicę między należnością za pełnopłatny przejazd w klasie 1 a należnością za pełnopłatny przejazd w klasie 2.

3. Dokumentem potwierdzającym prawo do korzystania z uprawnień, o których mowa w ust. 1, jest legitymacja weterana poszkodowanego wraz z legitymacją rencisty.

Art. 28. 1. Weteran-żołnierz lub weteran poszkodowany-żołnierz, który ukończył 65 lat życia i znajduje się w trudnej sytuacji materialnej, może ubiegać się o przyznanie zapomogi:

1) na zaspokojenie potrzeb bytowych i ochronę zdrowia w przypadku choroby powodującej wzrost kosztów utrzymania, w tym zakup leków, środków opatrunkowych oraz koszty dojazdów do zakładów opieki zdrowotnej na zabiegi medyczne i rehabilitacyjne oraz usługi pielęgnacyjne niezbędne ze względu na wiek i stan zdrowia;

2) w przypadku zaistnienia zdarzeń losowych, mających wpływ na pogorszenie się w istotny sposób sytuacji materialnej weterana-żołnierza lub weterana poszkodowanego-żołnierza.

2. Tworzy się fundusz na zapomogi dla weteranów-żołnierzy i weteranów poszkodowanych-żołnierzy, którego dysponentem jest Minister Obrony Narodowej.

3. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb przyznawania zapomóg, dokumenty stanowiące podstawę ich przyznania, sposób przekazywania przyznanych zapomóg oraz sposób tworzenia funduszu na zapomogi. Rozporządzenie uwzględni konieczność zapewnienia równego dostępu do tego świadczenia wszystkim uprawnionym oraz możliwość korzystania z zapomogi z innego tytułu.

Rozdział 5

Uprawnienia pracownicze

Art. 29. 1. Weteran poszkodowany korzysta z pierwszeństwa w zatrudnieniu odpowiednio w jednostkach organizacyjnych podległych lub nadzorowanych przez Ministra Obrony Narodowej albo ministra właściwego do spraw wewnętrznych na stanowiskach odpowiadających jego wykształceniu, wiedzy i sprawności psychofizycznej.

2. Przepis ust. 1 nie narusza uprawnień żołnierzy zawodowych określonych w art. 119 ust. 1c ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych.

3. W przypadku zbiegu prawa do tego samego uprawnienia na podstawie odrębnych przepisów, przysługuje tylko jedno z nich według wyboru uprawnionego.

Art. 30. Okresy udziału weterana oraz weterana poszkodowanego w działaniach poza granicami państwa wlicza się do okresu zatrudnienia, od którego zależą uprawnienia pracownicze.

Art. 31. 1. Weteranowi oraz weteranowi poszkodowanemu, pozostającemu w stosunku pracy, przysługuje dodatkowy urlop wypoczynkowy w wymiarze 5 dni w roku kalendarzowym.

2. Urlop dodatkowy, o którym mowa w ust. 1, nie przysługuje, jeżeli weteran lub weteran-poszkodowany posiada prawo do urlopu wypoczynkowego w wymiarze przekraczającym 26 dni w roku kalendarzowym.

3. Prawo do pierwszego dodatkowego urlopu wypoczynkowego powstaje z dniem przedstawienia pracodawcy decyzji administracyjnej o nadaniu statusu weterana lub weterana poszkodowanego.

Rozdział 6

Dodatek weterana poszkodowanego

Art. 32. 1. Weteran poszkodowany pobierający emeryturę lub rentę inwalidzką ma prawo do dodatku weterana poszkodowanego od miesiąca złożenia wniosku do organu emerytalno-rentowego.

2. Podstawę wymiaru dodatku weterana poszkodowanego stanowi kwota 700,00 zł.

3. Wysokość dodatku weterana poszkodowanego uzależniona jest od ustalonego procentu uszczerbku na zdrowiu doznanego wskutek wypadku pozostającego w związku z działaniami poza granicami państwa lub choroby nabytej podczas wykonywania zadań lub obowiązków służbowych w ramach działań poza granicami państwa, z tytułu których przyznano świadczenia odszkodowawcze i wynosi w przedziale:

- 1) od 10 do 20 % uszczerbku – 10 % podstawy wymiaru;
- 2) od 21 do 30 % uszczerbku – 20 % podstawy wymiaru;
- 3) od 31 do 40 % uszczerbku – 30 % podstawy wymiaru;
- 4) od 41 do 50 % uszczerbku – 40 % podstawy wymiaru;
- 5) od 51 do 60 % uszczerbku – 50 % podstawy wymiaru;
- 6) od 61 do 80 % uszczerbku – 60 % podstawy wymiaru;
- 7) powyżej 80% uszczerbku – 80 % podstawy wymiaru.

4. W przypadku zbiegu prawa do emerytury lub renty inwalidzkiej przyznawanych na podstawie odrębnych przepisów, przysługuje tylko jeden dodatek weterana poszkodowanego.

5. Minister Obrony Narodowej i minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw polityki społecznej, określa, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb przyznawania dodatku weterana poszkodowanego, dokumenty niezbędne do ustalenia prawa do tego dodatku, mając na uwadze sprawność postępowania w tym zakresie.

Rozdział 7

Źródła i sposób finansowania niektórych świadczeń

Art. 33. 1. Dodatek weterana poszkodowanego, w wysokości ustalonej na zasadach określonych w art. 32, wypłaca wraz z emeryturą lub rentą inwalidzką właściwy organ emerytalno-rentowy ze środków będących w dyspozycji tego organu.

2. Dodatek, o którym mowa w ust. 1, jest finansowany ze środków budżetu państwa z części pozostającej w dyspozycji Ministra Obrony Narodowej – w odniesieniu do weteranów poszkodowanych-żołnierzy, oraz z części pozostającej w dyspozycji ministra właściwego do spraw wewnętrznych – w odniesieniu do weteranów poszkodowanych-funkcjonariuszy.

3. W przypadku wypłaty dodatku weterana poszkodowanego przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych lub Kasę Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, świadczenie to wraz z odsetkami za opóźnienie w ustaleniu prawa do niego lub jego wypłaty oraz koszty obsługi są finansowane ze środków budżetu państwa.

Art. 34. Świadczenia określone w ustawie, inne niż wymienione w art. 33 ust. 1, finansowane są ze środków budżetu państwa z części pozostającej w dyspozycji Ministra Obrony Narodowej – w odniesieniu do weteranów i weteranów poszkodowanych-żołnierzy, oraz z części pozostającej w dyspozycji ministra właściwego do spraw wewnętrznych – w odniesieniu do weteranów i weteranów poszkodowanych-funkcjonariuszy.

Rozdział 8

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 35. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2010 r. Nr 51, poz. 307, z późn. zm.¹²⁾) w art. 21 w ust. 1 po pkt 90 dodaje się pkt 90a w brzmieniu:

„90a) świadczenia, o których mowa w art. 18 ust. 2, art. 24, art. 25 i art. 32 ustawy z dniao weteranach działań poza granicami państwa (Dz. U. Nr ..., poz. ...);”.

Art. 36. W ustawie z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2004 r. Nr 8, poz. 67, z późn. zm.¹³⁾) w art. 24 wprowadza się następujące zmiany:

1) w pkt 1a:

¹²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 75, poz. 473, Nr 105, poz. 655, Nr 149, poz. 996, Nr 182, poz. 1228, Nr 219, poz. 1442 i Nr 226, poz. 1475 i 1478.

¹³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 121, poz. 1264 i Nr 191, poz. 1954, z 2005 r. Nr 10, poz. 65, Nr 130, poz. 1085 i Nr 90, poz. 757, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, z 2007 r. Nr 82, poz. 558, z 2008 r. Nr 66, poz. 402 i 409 i Nr 220, poz. 1410, z 2009 r. Nr 24, poz. 145 i Nr 95, poz. 786 oraz z 2010 r. Nr 113, poz. 745.

a) lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) w czasie pełnienia służby w kontyngencie policyjnym wydzielonym do realizacji zadań, o których mowa w art. 145a ust. 1 pkt 1 – 3 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2007 r. Nr 43, poz. 277, z późn. zm.¹⁴⁾),”

b) po lit. d dodaje się lit. e w brzmieniu:

„e) w czasie pełnienia służby poza granicami państwa w grupie ratowniczej, o której mowa w art. 49b ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. z 2009 r. Nr 12, poz. 68 i Nr 18, poz. 97 oraz z 2010 r. Nr 127, poz. 857 i Nr 182, poz. 1228)”;

2) po pkt 6 dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) w razie śmierci albo zaginięcia funkcjonariusza w związku z pełnieniem służby, o której mowa w pkt 1a, renta rodzinna przysługuje w wysokości uposażenia.”

Art. 37. W ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 oraz z 2010 r. Nr 40, poz. 224, Nr 134, poz. 903 i Nr 205, poz. 1365) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 139 w ust. 1 po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu:

„6a) kwoty nienależnie pobranego dodatku weterana poszkodowanego;”

2) w art. 141 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Kwoty wolne od potrąceń i egzekucji ustala się dla emerytur i rent wraz ze wszystkimi wzrostami, zwiększeniami, dodatkami oraz innymi świadczeniami wypłacanymi wraz z emeryturą lub rentą na podstawie odrębnych przepisów, z wyłączeniem świadczeń rodzinnych oraz dodatku dla sierot zupełnych, dodatku pielęgnacyjnego i dodatku weterana poszkodowanego.”

Art. 38. W ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2008 r. Nr 164, poz. 1027, z późn. zm.¹⁵⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5 po pkt 44a dodaje się pkt 44b w brzmieniu:

¹⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 57, poz. 390, Nr 120, poz. 818, Nr 140, poz. 981 i Nr 165, poz. 1170, z 2008 r. Nr 86, poz. 521, Nr 171, poz. 1065 i Nr 237, poz. 1651, z 2009 r. Nr 22, poz. 120, Nr 62, poz. 504, Nr 85, poz. 716, Nr 97, poz. 803, Nr 98, poz. 817, Nr 115, poz. 959, Nr 157, poz. 1241, Nr 168, poz. 1323, Nr 195, poz. 1502, Nr 201, poz. 1540, Nr 206, poz. 1589 i Nr 223, poz. 1777 oraz z 2010 r. Nr 34, poz. 190, Nr 96, poz. 620, Nr 98, poz. 626, Nr 125, poz. 842, Nr 127, poz. 857, Nr 164, poz. 1108 i Nr 182, poz. 1228.

¹⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 216, poz. 1367, Nr 225, poz. 1486, Nr 227, poz. 1505, Nr 234, poz. 1570 i Nr 237, poz. 1654, z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 22, poz. 120, Nr 26, poz. 157, Nr 38, poz. 299, Nr 92, poz. 753, Nr 97, poz. 800, Nr 98, poz. 817, Nr 111, poz. 918, Nr 118, poz. 989, Nr 157, poz. 1241, Nr 161, poz. 1278 i Nr 178, poz. 1374 oraz z 2010 r. Nr 50, poz. 301, Nr 107, poz. 679, Nr 125, poz. 842 i Nr 127, poz. 857, Nr 165, poz. 1116, Nr 182, poz. 1228, Nr 205, poz. 1363 i Nr 225, poz. 1465.

„44b) weteran poszkodowany – osobę, posiadającą status weterana poszkodowanego nadany na podstawie art. 5 ust. 1 ustawy z dnia o weteranach działań poza granicami państwa;”;

2) po art. 24a dodaje się art. 24b w brzmieniu:

„Art. 24b. Przepisów art. 20 – 23 nie stosuje się w stosunku do weterana poszkodowanego. Osoby te korzystają ze świadczeń opieki zdrowotnej, o których mowa w art. 20, w zakresie leczenia urazów i chorób nabytych podczas wykonywania zadań poza granicami państwa, poza kolejnością.”;

3) w art. 42 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Świadczenia opieki zdrowotnej niezakwalifikowane jako świadczenia gwarantowane oraz odpłatne świadczenia opieki zdrowotnej udzielane weteranom poszkodowanym w zakresie leczenia urazów i chorób nabytych podczas wykonywania zadań poza granicami państwa pokrywa się z budżetu państwa z części, której dysponentem jest Minister Obrony Narodowej lub minister właściwy do spraw wewnętrznych.”;

4) w art. 44 po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:

„1b. Weteranowi poszkodowanemu przysługuje bezpłatne zaopatrzenie w leki umieszczone w wykazach leków podstawowych i uzupełniających oraz leki recepturowe na czas leczenia urazów lub chorób nabytych podczas wykonywania zadań poza granicami państwa.”;

5) w art. 47 po ust. 2 dodaje się ust. 2a – 2d w brzmieniu:

„2a. Weteranowi poszkodowanemu w zakresie leczenia urazów lub chorób nabytych podczas wykonywania zadań poza granicami państwa, z tytułu których przyznano świadczenia odszkodowawcze, przysługuje prawo do bezpłatnych wyrobów medycznych będących przedmiotami ortopedycznymi i środków pomocniczych na zlecenie lekarza ubezpieczenia zdrowotnego albo felczera ubezpieczenia zdrowotnego lub lekarza albo felczera niebędącego lekarzem albo felczerem ubezpieczenia zdrowotnego, jeżeli posiada uprawnienia do wykonywania zawodu oraz zawarł z oddziałem wojewódzkim Funduszu umowę upoważniającą go do wystawiania takich recept, do wysokości limitu ceny określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 31d pkt 1.

2b. W przypadku gdy cena wyrobów medycznych będących przedmiotami ortopedycznymi i środków pomocniczych jest wyższa od wysokości limitu ceny określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 31d pkt 1, wówczas weteranom

poszkodowanym, o których mowa w ust. 2a, służy prawo do dofinansowania kwotą wykraczającą poza wysokości limitu ceny określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 31d pkt 1.

2c. Dofinansowanie, o którym mowa w ust. 2b, może być dokonane ze środków budżetu państwa z części pozostającej w dyspozycji Ministra Obrony Narodowej, w odniesieniu do weteranów poszkodowanych-żołnierzy, oraz z części pozostającej w dyspozycji ministra właściwego do spraw wewnętrznych, w odniesieniu do weteranów poszkodowanych-funkcjonariuszy.

2d. Minister Obrony Narodowej, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, określi, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb ubiegania się o dofinansowanie kosztów, o których mowa w ust. 2b. Rozporządzenie powinno zapewnić sprawność postępowania w tych sprawach oraz adekwatność udzielanego dofinansowania w stosunku do ceny wyrobów medycznych będących przedmiotami ortopedycznymi i środków pomocniczych.”;

6) w art. 47b:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Weteran poszkodowany korzysta ze świadczeń opieki zdrowotnej, o których mowa w art. 24b, art. 44 ust. 1b, art. 47 ust. 2a oraz art. 57 ust. 2 pkt 13, na podstawie dokumentu potwierdzającego przysługujące mu uprawnienia.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister Obrony Narodowej i minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia, po zasięgnięciu opinii organu, o którym mowa w art. 98 ust. 1 pkt 2, określą, w drodze rozporządzenia, podmioty uprawnione do wydawania dokumentów, o których mowa w ust. 1 i 1a, wzór tych dokumentów, tryb ich wydawania, wymiany lub zwrotu, a także dane zawarte w tych dokumentach, mając na względzie realizację uprawnień wynikających z ustawy oraz kierując się koniecznością zapewnienia sprawności postępowania przy wydawaniu dokumentów potwierdzających uprawnienia.”;

7) w art. 57 w ust. 2 dodaje się pkt 13 w brzmieniu:

„13) dla weterana poszkodowanego w zakresie leczenia urazów lub chorób nabytych podczas wykonywania zadań poza granicami państwa.”;

8) w art. 97:

a) w ust. 3 dodaje się pkt 10 w brzmieniu:

„10) monitorowanie i koordynowanie realizacji uprawnień wynikających z art. 24a, art. 24b, art. 44 ust. 1a i 1b, art. 47 ust. 2 i 2a oraz art. 57 ust. 2 pkt 12 i 13.”,

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Zadania Funduszu określone w ust. 3 pkt 1, 2, 4, 6 i 10 w odniesieniu do zakładów opieki zdrowotnej tworzonych i nadzorowanych przez Ministra Obrony Narodowej, Ministra Sprawiedliwości i ministra właściwego do spraw wewnętrznych realizuje komórka organizacyjna oddziału wojewódzkiego Funduszu, o której mowa w art. 96 ust. 4.”;

9) w art. 102 w ust. 5 dodaje się pkt 26 w brzmieniu:

„26) realizacja zadań, o których mowa w art. 21 ustawy z dnia o weteranach działań poza granicami państwa.”;

10) w art. 103 w ust. 8 po pkt 1 dodaje się pkt 1a i 1b w brzmieniu:

„1a) nadzorowanie i koordynowanie działań związanych z realizacją prawa do świadczeń dla ubezpieczonych, o których mowa w art. 5 pkt 44a i 44b;

1b) rozpatrywanie indywidualnych spraw związanych z realizacją prawa do świadczeń dla ubezpieczonych, o których mowa w art. 5 pkt 44a i 44b;”;

11) w art. 107 w ust. 5 w pkt 12 dodaje się lit. c w brzmieniu:

„c) realizacji prawa do świadczeń dla ubezpieczonych, o których mowa w art. 5 pkt 44a i 44 b;”;

12) w art. 188 w ust. 4 pkt 15 otrzymuje brzmienie:

„15) rodzaj uprawnień oraz numer i termin ważności dokumentu potwierdzającego uprawnienia osób, o których mowa w art. 43 ust. 1, art. 44 ust. 1, art. 45 ust. 1, art. 46 ust. 1 i art. 47, a także osób posiadających na podstawie odrębnych przepisów szersze uprawnienia do świadczeń opieki zdrowotnej niż wynikające z ustawy;”.

Rozdział 9

Przepisy końcowe

Art. 39. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Aktywna polityka zagraniczna Polski i udział polskich żołnierzy i pracowników wojska w licznych operacjach militarnych i pokojowych wymaga regulacji prawnej nadającej tej grupie odrębny status i związane z nim uprawnienia. W latach 1953 – 2010 w misjach wojskowych wzięło udział ponad 95.000 uczestników. Udział Polaków w utrwalaniu międzynarodowego pokoju jest wysoko ceniony przez opinię światową. Światowa Federacja Kombatantów i Weteranów, zrzeszająca organizacje kombatanckie z ponad 80 państw – w tym także z Polski - uznała, że byli uczestnicy misji pokojowych są kombatantami stosownie do zmienionego w 1997 r. Statutu Federacji.

Jednakże uznanie tej grupy za kombatantów jest sprzeczne z aksjologią polskiego prawa kombatanckiego. Uczestników misji trudno uznać za osoby walczące za wolność i suwerenność państwa Polskiego. Powyższa kwestia wymaga więc uregulowania odrębną ustawą, która powinna precyzyjnie określać beneficjentów ustawy oraz stanowić zadośćuczynienie oczekiwaniom polskich uczestników misji. Wnioskodawcom projektu znany jest wyrok Trybunału Konstytucyjnego odnośnie zastosowania art. 19 Konstytucji w zakresie otoczenia szczególną opieką państwa weteranów walk o niepodległość. W wyroku tym wskazano również na konieczność utrzymania uprawnień, wynikających z powołanego wyżej artykułu Konstytucji, w granicach, które nie przekroczą nakazu urzeczywistniania zasady sprawiedliwości społecznej. Specjalna opieka państwa musi pozostawać w zgodzie z tą zasadą. Norma wynikająca z art. 19 Konstytucji ma charakter pozytywny, nakazujący zagwarantowanie stosownych uprawnień określonej grupie osób. Wykonanie jej nie jest w żaden sposób związane z ograniczeniem uprawnień innych podmiotów. Nie łączy się także z koniecznością ustalenia (poziomu) świadczeń, którego ewentualne przekroczenie jest zabronione. Projekt szanuje tę normę przez to, że zakłada, iż szczególną opieką powinni być objęci przede wszystkim ci weterani, którzy doznali uszczerbku na zdrowiu w wyniku pełnienia służby oraz wykonywania pracy w misjach zagranicznych. Osoby te uczestniczyły w działaniach poza granicami państwa na zaproszenie, bądź prośbę organizacji międzynarodowych lub też konkretnego kraju, skierowaną do Rzeczypospolitej Polskiej (jego konstytucyjnych organów to znaczy Rady Ministrów albo Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej). W związku z powyższym, w świetle przywołanego wyroku Trybunału Konstytucyjnego, proponowane rozwiązania nie wydają się sprzeczne. Przyznanie uprawnień dla weteranów poszkodowanych w wyniku działań bojowych, bądź działań skierowanych przeciwko tym weteranom jest w tej sytuacji w pełni uzasadnione. Weterani ci z narażeniem zdrowia, a bardzo często również życia, wypełniali i wypełniają nadal postawione przed nimi zadania poza granicami państwa, tak aby

pomóc w utrzymaniu pokoju na świecie, którego stabilność jest gwarantem pokoju dla Rzeczypospolitej Polskiej.

Przewidziane w projekcie uprawnienia choć częściowo różne z uprawnieniami przysługującymi weteranom walk o niepodległość nie podważają konstytucyjnej zasady ich szczególnego traktowania.

Dlatego uzasadnionym jest, aby weteranom poszkodowanym pomóc w powrocie do pełnej kondycji fizycznej i psychicznej, po ranach doznanych w trakcie pełnionej służby/odbywanej pracy na rzecz pokoju. Ważne jest, aby za swoje poświęcenie i trud nie zostali wyrzuceni na margines życia społecznego z powodu posiadanego kalectwa. Dlatego też podstawowym celem projektu ustawy jest przywrócenie ich do normalnego funkcjonowania w społeczeństwie. Będzie to możliwe przez udzielenie dodatkowej pomocy zdrowotnej, w tym wsparcia psychologicznego, pomocy w podniesieniu kwalifikacji zawodowych w postaci podniesienia poziomu wykształcenia lub jego zmiany, czy też przyznanie dodatkowego wsparcia finansowego, często koniecznego na zakup drogich leków, bądź dostosowanie mieszkania (domu) do potrzeb osób niepełnosprawnych. Nie można zapominać o tym, że świat weteranów poszkodowanych, po powrocie do domu uległ całkowitym zmianom, ich plany życiowe związane zarówno z dalszą drogą zawodową, jak również rodziną często legły w gruzach. Wszystko trzeba budować od nowa i tylko od zakresu wsparcia zewnętrznego zależy w jakim stopniu ta odbudowa może się dokonać.

Zasługi Polaków z tytułu udziału w działaniach poza granicami państwa znajdują również często swoje odzwierciedlenie w tytułach i odznaczeniach, jakie zostają im nadane, bądź przez organizacje międzynarodowe, bądź bezpośrednio przez państwa współpracujące z nami w ramach prowadzonych działań, a także kraje, w których Polacy pomagają w zachowaniu stabilności państwa i jego bezpieczeństwa.

Działania na rzecz utrzymania i budowania pokoju międzynarodowego, poprzez uczestnictwo w działaniach poza granicami państwa, podejmują nie tylko Siły Zbrojne Rzeczypospolitej Polskiej, ale również inne umundurowane i uzbrojone formacje takie jak: Policja, Straż Graniczna, Biuro Ochrony Rządu i Państwowa Straż Pożarna, dlatego celowym jest rozszerzenie procedowanej regulacji o wskazane formacje resortu spraw wewnętrznych i administracji.

Zgodnie z art.145a ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2007 r. Nr 43, poz. 277, z późn. zm.) – policjant może zostać delegowany do pełnienia służby poza granicami państwa w celu realizacji zadań określonych w art. 1 ust. 2 pkt 7 i ust. 3, w kontyngencie policyjnym wydzielonym do udziału w misji pokojowej, akcji zapobiegania aktom terroryzmu

lub ich skutkom, akcji ratowniczej i poszukiwawczej lub humanitarnej, szkoleniu i ćwiczeniach policyjnych oraz przedsięwzięciach reprezentacyjnych.

Zakłada się, że zakresem podmiotowym ustawy objęci zostaną tylko funkcjonariusze i pracownicy Policji, którzy uczestniczyli w działaniach podjętych w ramach misji pokojowej, akcji zapobiegania aktom terroryzmu lub ich skutkom, akcji ratowniczej i poszukiwawczej lub humanitarnej.

Zgodnie natomiast z art. 147c ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2005 r. Nr 234, poz. 1997, z późn. zm.) do realizacji zadań poza granicami państwa może zostać wydzielony kontyngent Straży Granicznej, w celu udziału w organizowaniu i kontroli ruchu granicznego, organizowaniu ochrony granicy państwowej, zapewnieniu bezpieczeństwa w komunikacji międzynarodowej, rozpoznawaniu i przeciwdziałaniu zagrożeniom terroryzmem, szkoleniu i ćwiczeniach służb granicznych oraz przedsięwzięciach reprezentacyjnych.

W konsekwencji przepisami projektowanej ustawy objęci zostaną tylko funkcjonariusze i pracownicy Straży Granicznej, którzy uczestniczyli w działaniach podjętych w celu: organizowania i kontroli ruchu granicznego, organizowania ochrony granicy państwowej, zapewnienia bezpieczeństwa w komunikacji międzynarodowej, rozpoznawania i przeciwdziałaniu zagrożeniom terroryzmem.

Dodatkowo do grupy weteranów zostaną włączeni funkcjonariusze i pracownicy Biura Ochrony Rządu, którzy brali udział w zadaniach służbowych wykonywanych na terytorium państw w całości lub w części uznanych za strefę działań wojennych oraz państw, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 60a ust. 2 ustawy z dnia 16 marca 2001 r. o Biurze Ochrony Rządu (Dz. U. z 2004 r. Nr 163, poz. 1712, z późn. zm.).

Formacją zamykającą katalog osób, do których będzie miała zastosowanie projektowana ustawa, są funkcjonariusze i pracownicy Państwowej Straży Pożarnej, którzy realizują swoje zadania poza granicami państwa na podstawie art. 49b ust. 1 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. z 2009 r. Nr 12, poz. 68, z późn. zm.). Jednym z podstawowych zadań Państwowej Straży Pożarnej jest współdziałanie ze strażami pożarnymi i służbami ratowniczymi innych państw oraz organizacjami międzynarodowymi na podstawie wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych i odrębnych przepisów. Udział w działaniach międzynarodowych w ramach pomocy ratowniczej lub humanitarnej wynika również ze zobowiązań Rzeczypospolitej Polskiej związanych z

członkostwem w Organizacji Narodów Zjednoczonych, Unii Europejskiej i Pakcie Północnoatlantyckim.

Szczególne zobowiązanie Polski do udziału w międzynarodowych akcjach ratowniczych wynika z posiadania w strukturach Państwowej Straży Pożarnej ciężkiej grupy poszukiwawczo-ratowniczej legitymującej się certyfikatem międzynarodowym według standardów Międzynarodowej Grupy Doradczej ds. Poszukiwania i Ratownictwa (INSARAG), nadanym przez Organizację Narodów Zjednoczonych, a dokładniej Biuro do Koordynacji Spraw Humanitarnych ONZ (UN OCHA). Standardy INSARAG są wyznacznikiem tworzenia grup poszukiwawczo-ratowniczych oraz definiowania metod ich pracy przy udzielaniu pomocy ratowniczej państwom dotkniętym klęską lub katastrofą.

Resort spraw wewnętrznych i administracji szacuje w ramach:

Policji – 2735 weteranów, 30 weteranów poszkodowanych.

- 1) UNPROFOR – United Nations Protection Force (1992 – 1995) – 92 policjantów;
- 2) UNGCI – United Nations Guards Contingent (1995 – 1996) – 5 policjantów;
- 3) UNTAES – United Nations Transitional Authority in Eastern Slavonia, Baranja and Western Sirmium. (1996 – 1998) – 8 policjantów;
- 4) UNMIBH – United Nations Mission in Bosnia and Hercegovina (1995 – 2002) – 327 policjantów;
- 5) UNMOT – United Nations Mission of Observers to Tajikistan – 2 policjantów;
- 6) UNMIS – United Nations Mission in the Sudan – 1 policjant;
- 7) OBWE (1998 – 2001) – 7 policjantów;
- 8) MAPE – Multi -Advisory Police Element, Albania (1997 – 2001) – 5 policjantów;
- 9) EUPOL Proxima – Macedonia (2004 – 2005) – 6 policjantów;
- 10) Jordania (2004 – 2005) – 6 policjantów, 10 ekspertów szkoleniowych;
- 11) UNMIK – United Nations Interim Mission in the Kosovo (1999 – nadal) –
 - I. Jednostka Specjalna Polskiej Policji (JSPP) ze stanem osobowym 115 policjantów. Służbę JSPP rozpoczęła w 2000 r. zakończyła z dniem 01.12.2008 r. 15 zmian – 1746 policjantów.
 - II. 83 ekspertów policyjnych, od 2000 r. do 30.11.2008 r., od 01.12.2008 r. po rekonfiguracji misji UNMIK służbę pełni 2 ekspertów policyjnych.
- 12) UNOMIG - United Nations Observer Mission in Georgia (27.11.2003 r. – nadal) – 8 ekspertów policyjnych;

- 13) UNMIL – United Nations Mission in Liberia (14.01.2004 r. – nadal) – 20 ekspertów policyjnych
- 14) EUPM BiH – European Union Police Mission in Bośnia and Hercegowina (06.01.2003 r. – nadal) – 53 ekspertów policyjnych;
- 15) EUPOL AFGHANISTAN – European Union Police Mission in Afganistan (21 stycznia 2008 r. – nadal) – 9 ekspertów policyjnych;
- 16) EUMM – European Union Monitoring Mission in Georgia (26.09.2008 r. – nadal) – 18 ekspertów policyjnych;
- 17) EULEX Kosovo, Misja w zakresie praworządności w Kosowie (01.12.2008 r. – nadal) – I. Jednostka Specjalna Polskiej Policji, 350 policjantów, II. 15 Ekspertów policyjnych.

Straży Granicznej – brak realizacji przez funkcjonariuszy Straży Granicznej zadań w ramach kontyngentu Straży Granicznej, o którym mowa w art. 147c ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2005 r. Nr 234, poz. 1997, z późn. zm.).

Biura Ochrony Rządu – 231 weteranów, 5 weteranów poszkodowanych.

Funkcjonariusze Biura Ochrony Rządu uczestniczyli w działaniach poza granicami w:

- 1) Ambasada RP w Bagdadzie (Irak) 2003 r. – 2010 r. – 132 funkcjonariuszy;
- 2) Ambasada RP w Kabulu (Afganistan) 2007 r. – 2010 r. – 57 funkcjonariuszy;
- 3) Ambasada RP w Al. Kuwejt (Kuwejt) 2004 r. – 2008 r. – 16 funkcjonariuszy;
- 4) Ambasada RP w Taszkencie (Uzbekistan) 2002 r. – 2003 r. – 4 funkcjonariuszy;
- 5) Ambasada RP w Istambadzie (Pakistan) 2009 r. – 2010 r. – 22 funkcjonariuszy.

Państwowej Straży Pożarnej – 11 weteranów, BRAK weteranów poszkodowanych.

Strażacy Państwowej Straży Pożarnej uczestniczyli w następujących akcjach pomocy ratowniczej i humanitarnej:

Akcje ratownicze:

- 1) Turcja (czerwiec i sierpień 1999)

Akcje poszukiwawczo-ratownicze po dwóch trzęsieniach ziemi. W każdej brało udział po 50 ratowników.

- 2) Węgry (kwiecień 2000)

Likwidacja skutków powodzi. 90 ratowników prowadziło działania przez 10 dni.

- 3) Republika Czeska (sierpień 2002)

100 ratowników Państwowej Straży Pożarnej usuwało skutki powodzi.

4) Niemcy (sierpień 2002)

41 ratowników Państwowej Straży Pożarnej usuwało skutki powodzi.

5) Algieria (maj 2003)

Akcja poszukiwawczo-ratownicza po trzęsieniu ziemi prowadzona przez 5 dni, przez 27 ratowników.

6) Iran (grudzień 2003)

Akcja poszukiwawczo-ratownicza po trzęsieniu ziemi prowadzona przez 6 dni, przez 28 ratowników.

7) Pakistan (październik 2005)

Akcja poszukiwawczo-ratownicza po trzęsieniu ziemi prowadzona przez 10 dni przez 22 ratowników.

8) Haiti (styczeń 2010)

Akcja poszukiwawczo-ratownicza po trzęsieniu ziemi prowadzona przez 54 ratowników przez 10 dni.

Akcje pomocy humanitarnej:

1) Pomoc medyczna dla uchodźców z Kosowa w Albanii (1999)

66 ratowników i 33 osoby personelu medycznego prowadziło akcję pomocy medycznej przez 4 miesiące.

2) Rumunia (2000)

11 ratowników i 5 lekarzy prowadziło akcję pomocy medycznej przez 7 dni.

3) Indie (styczeń 2001)

21 ratowników i lekarzy zbudowało szpital polowy i udzieliło pomocy 300 poszkodowanym po trzęsieniu ziemi.

4) Indonezja (czerwiec 2006)

Akcja pomocy ludności poszkodowanej w wyniku trzęsienia ziemi prowadzona przez 14 dni przez 16 ratowników i lekarzy.

Cele do osiągnięcia przez projektowane rozwiązania:

1. Zapewnienie weteranom – uczestnikom odpowiedniego uhonorowania (podziękowania) za udział w działaniach poza granicami państwa mających na celu utrzymanie pokoju na świecie, przez nadanie im odrębnego statusu.
2. Zapewnienie pomocy w przystosowaniu do życia i pracy osobom poszkodowanym.

3. Związanie zakresu wsparcia z rzeczywistymi potrzebami wynikającymi z doznanego uszczerbku na zdrowiu.
4. Zapewnienie spójności pomiędzy istniejącymi przepisami regulującymi uprawnienia osób poszkodowanych.

Realizując powołane wyżej cele w projekcie ustawy uregulowano następujące kwestie:

W rozdziale 1 zawarto określenie definicji „weterana działań poza granicami państwa”. Definicja ta obejmuje zarówno żołnierza, funkcjonariusza Służby Kontrwywiadu Wojskowego i Służby Wywiadu Wojskowego, a także pracownika wojska, uczestniczącego w misji przez cały okres jej trwania jednak nie krócej niż przez okres 60 dni. Od tej ogólnej zasady przewidziano jeden wyjątek, a mianowicie niezależnie od wymienionych okresów status weterana oraz weterana poszkodowanego będzie przysługiwał osobie, która doznała uszczerbku na zdrowiu wskutek wypadku lub choroby powstałych podczas pobytu na misji, i z tytułu których przyznano jej świadczenia odszkodowawcze.

Definicja ta obejmuje również funkcjonariuszy podległych resortowi spraw wewnętrznych i administracji. Funkcjonariusze Policji, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu i Państwowej Straży Pożarnej będą uznani za weteranów działań poza granicami państwa w przypadku udziału w działaniach poza granicami państwa na podstawie skierowania w ramach odpowiednio kontyngentu policji – działań podjętych na podstawie art. 145a ust. 1 pkt 1 – 3 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji; kontyngentu straży granicznej – działań podjętych w celach, o których mowa w art. 147c pkt 1 – 3a ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej; zadań ochronnych BOR – wykonywania zadań służbowych na terytorium państw w całości lub w części uznanych za strefę działań wojennych oraz państw, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 60a ust. 2 ustawy z dnia 16 marca 2001 r. o Biurze Ochrony Rządu, a także grupy ratowniczej PSP – działań podjętych na podstawie art. 49b ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej.

W odniesieniu do funkcjonariuszy Policji, SG i BOR – nieprzerwanie przez okres na jaki funkcjonariusz został skierowany jednak nie krócej niż przez okres 60 dni, zaś funkcjonariusze PSP ze względu na specyfikę prowadzonych działań – łącznie przez okres 60 dni.

Art. 3 określa komu będzie można przyznać status weterana poszkodowanego w działaniach poza granicami państwa. Przyjęto, iż o status ten będzie mogła ubiegać się osoba, która brała udział na podstawie skierowania w działaniach poza granicami państwa i doznała uszczerbku na zdrowiu wskutek wypadku pozostającego w związku z tymi działaniami lub

choroby nabytej podczas wykonywania zadania lub obowiązków służbowych poza granicami państwa, z tytułu których przyznano jej świadczenia odszkodowawcze. Dotyczy to w szczególności sytuacji w których osoba została poszkodowana w wyniku np. wybuchu miny pułapki lub zachorowała na chorobę występującą tylko w rejonie działania misji, czy kontyngentu (np. choroby tropikalne). Nie przewiduje się możliwości nadania statusu weterana poszkodowanego osobie ewakuowanej do kraju z innych powodów medycznych nie związanych z wypadkiem lub chorobą nabytą w rejonie działania poza granicami państwa.

Art. 4 stanowi słowniczek ustawowy, w którym konieczne było wyjaśnienie pojęć zastosowanych na potrzeby regulacji, tak aby spełniała ona wymogi czytelności i przejrzystości oraz pozwoliła zastosować w miarę jednolitą terminologię do żołnierzy oraz służb resortu spraw wewnętrznych i administracji, których specyfika jest niezwykle różnorodna.

W definicjach zawarto m.in. określenie warunków, jakie winna spełniać misja. Proponuje się, zatem aby wszystkie misje wskazane w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o zasadach użycia lub pobytu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej poza granicami państwa (Dz. U. Nr 162, poz. 1117, z późn. zm.) uprawniały do uzyskania statusu weterana. Zasady w tej ustawie opisane obowiązują jednak dopiero od 1998 r., a udział żołnierzy i pracowników wojska w operacjach pokojowych datuje się od 1953 r., kiedy to rozpoczęła się pod auspicjami ONZ misja w Korei. W związku z powyższym za misje równorzędne uznaje się działania podejmowane przez ONZ, NATO, OBWE oraz UE, w szczególności mające na celu utrzymanie lub przywrócenie pokoju, bądź akcje zapobiegania aktom terroryzmu lub ich skutkom.

Przyznanie statusu weterana będzie odbywało się na wniosek osoby zainteresowanej w drodze decyzji administracyjnej wydawanej odpowiednio przez Ministra Obrony Narodowej i ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

Art. 6 i art. 11 regulują sytuację kiedy status weterana lub weterana poszkodowanego nie będzie przysługiwał – w przypadku skazania prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo popełnione umyślnie lub przestępstwo skarbowe popełnione umyślnie w związku z wykonywaniem zadań lub obowiązków służbowych w czasie udziału w działaniach poza granicami państwa oraz przestępstwo przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej. Odnoszą się również do kwestii pozbawienia przyznanego statusu w ww. przypadkach oraz obowiązku zwrotu legitymacji. Nakładają także na sąd obowiązek powiadomienia odpowiednio Ministra Obrony Narodowej i ministra właściwego do spraw wewnętrznych o skazaniu weterana albo weterana poszkodowanego prawomocnym wyrokiem. Ograniczenie to zostało wprowadzone w celu wyłączenia z potencjalnego grona osób posiadających status weterana, tych którzy przez

swoje zawinione zachowanie mogli wpłynąć na negatywny obraz udziału Polaków w działaniach poza granicami państwa.

Następnie określono dokumenty jakie osoba ubiegająca się o przyznanie statusu będzie musiała dołączyć do wniosku, tj.: zaświadczenie wydane przez odpowiedni dla żołnierza i funkcjonariusza organ, zawierające imię i nazwisko, numer PESEL, nazwę i rodzaj działania poza granicami państwa, w którym uczestniczyła osoba ubiegająca się o przyznanie statusu weterana, okres uczestnictwa w działaniu poza granicami państwa, zajmowane stanowisko służbowe lub pełnioną funkcję, a także zaświadczenie z Krajowego Rejestru Karnego. W odniesieniu do weterana poszkodowanego poza dokumentami wskazanymi dla weterana wymagane są dodatkowo – protokół powypadkowy lub w przypadku choroby orzeczenie właściwej komisji lekarskiej o związku choroby z udziałem w działaniach poza granicami państwa oraz decyzja o przyznaniu świadczeń odszkodowawczych albo prawomocny wyrok sądu zasądający odszkodowanie.

Dodatkowo projekt przewiduje upoważnienie dla Ministra Obrony Narodowej oraz ministra właściwego do spraw wewnętrznych do określenia wzoru zaświadczenia potrzebnego do wydania decyzji.

Dokumentem potwierdzającym przyznanie statusu będzie legitymacja weterana lub weterana poszkodowanego, z odpowiednią adnotacją o przysługujących uprawnieniach.

W rozdziale 2 zawarto kwestie związane z szeroko pojętym uhonorowaniem weteranów.

Ustanawia się Dzień Weterana Działań poza Granicami Państwa. Proponuje się, aby dniem tym był dzień 29 maja wskazany przez organizacje zrzeszające uczestników misji, który stosownie do uchwały Organizacji Narodów Zjednoczonych jest jednocześnie Międzynarodowym Dniem Uczestników Misji Pokojowych.

W związku z postulatem osób reprezentujących środowisko poszkodowanych uczestników misji zakłada się wprowadzenie Wojskowej Odznaki Honorowej nadawanej za rany i kontuzje odniesione podczas działań bojowych lub operacyjnych prowadzonych w czasie użycia Sił Zbrojnych na podstawie art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o zasadach użycia lub pobytu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej poza granicami państwa lub w trakcie udziału w działaniach podejmowanych przez organizacje międzynarodowe, takie jak Organizacja Narodów Zjednoczonych, Organizacja Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie (OBWE), Organizacja Traktatu Północnoatlantyckiego (NATO) oraz Unia Europejska (UE).

Odznaka ta nawiązywałaby do przedwojennych tradycji historycznych i pozwalała na uhonorowanie osób, które podczas wykonywania obowiązków w celu utrzymania pokoju na świecie doznały uszczerbku na zdrowiu.

Powyższa odznaka może być przyznana przez Ministra Obrony Narodowej nie tylko poszkodowanym uczestnikom misji, ale wszystkim weteranom poszkodowanym.

Dodatkowo wskazuje się na możliwość przyznania przez Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji weteranowi-funkcjonariuszowi albo weteranowi poszkodowanemu za zasługi dokonane podczas działań poza granicami państwa Odznaki Honorowej „Za zasługi w działaniach poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej”.

Weteranom-rezerwistom przyznaje się prawo do noszenia umundurowania oraz odznak i oznak wojskowych na zasadach określonych w przepisach ustawy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych oraz ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej.

Dodatkowo, weterani poszkodowani, którzy zostali zwolnieni ze służby wojskowej, a którym w trakcie jej pełnienia nie przysługiwały należności umundurowania wyjściowego będą mieli prawo do jednorazowego bezpłatnego jego otrzymania. Uprawnienie to dotyczyć będzie przede wszystkim żołnierzy nadterminowej zasadniczej służby wojskowej.

Projekt ustawy przewiduje również prawo do zwrotu kosztów przejazdu, z uwzględnieniem przysługujących ulg w tym zakresie, i zakwaterowania w przypadku udziału weterana poszkodowanego w uroczystościach organizowanych przez Ministra Obrony Narodowej lub dowódców jednostek wojskowych, a także ministra właściwego do spraw wewnętrznych. Zwrot kosztów w danym roku kalendarzowym nie może być wyższy niż 700 zł.

Zmarłemu weteranowi poszkodowanemu-żołnierzowi będzie przysługiwało prawo do wojskowej asysty honorowej podczas pogrzebu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Ze względów organizacyjnych oraz biorąc pod uwagę indywidualne potrzeby i odczucia asystę przydziela się na wniosek członka rodziny weterana, a w przypadku osób samotnych na wniosek organizacji pozarządowej reprezentującej środowisko weteranów. W przypadku weterana poszkodowanego-funkcjonariusza będzie to asysta policyjna.

Rozdział 3 dotyczy szczególnych uprawnień świadczeń opieki zdrowotnej, jakie przysługują weteranom poszkodowanym w zakresie leczenia urazów i chorób nabytych podczas wykonywania zadań poza granicami państwa. Świadczenia te będą określone w ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2008 r. Nr 164, poz. 1027, z późn. zm.) i mają dotyczyć wszystkich osób, które:

- 1) od początku udziału Polski w misjach międzynarodowych (tzn. od 1953 r.) doznały uszczerbku na zdrowiu bądź zachorowały podczas pobytu na misji i z tego tytułu przyznano im świadczenia odszkodowawcze;

- 2) zostały skierowane do działań poza granicami państwa w ramach kontyngentu policji, kontyngentu straży granicznej, zadań ochronnych BOR oraz grupy ratowniczej PSP.

W ramach tych uprawnień weterani poszkodowani będą mogli w zakresie leczenia urazów i chorób nabytych podczas wykonywania zadań poza granicami państwa korzystać:

- 1) poza kolejnością ze świadczeń opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych w szpitalach i ze świadczeń specjalistycznych w ambulatoryjnej opiece zdrowotnej;

- 2) bezpłatnie ze świadczeń opieki zdrowotnej niezakwalifikowanych jako świadczenia gwarantowane zgodnie z przepisami ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych oraz innych świadczeń odpłatnych i rehabilitacji;

- 3) bezpłatnie z leków umieszczonych w wykazach leków podstawowych i uzupełniających oraz leków recepturowych;

- 4) bezpłatnie z wyrobów medycznych będących przedmiotami ortopedycznymi i środków pomocniczych;

- 5) bez skierowania z ambulatoryjnych świadczeń specjalistycznych finansowanych ze środków publicznych.

Konsekwencją proponowanych zapisów jest konieczność dokonania zmian w ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach zdrowotnych finansowanych ze środków publicznych. Zwiększony zakres świadczeń zdrowotnych poza gwarantowane wymaga pokrycia ich kosztów z budżetu państwa z części, której dysponentami są MON i MSWiA. Udzielane weteranom poszkodowanym świadczenia opieki zdrowotnej wymagają także rozliczeń w ramach planu finansowego Narodowego Funduszu Zdrowia oraz sprawozdawczości pomiędzy MON, MSWiA i NFZ. Projektowana realizacja świadczeń zdrowotnych implikuje potrzebę koordynowania i nadzoru przez właściwe komórki Narodowego Funduszu Zdrowia oraz resorty MON i MSWiA.

Wejście w życie ustawy o weteranach działań poza granicami państwa, łącznie ze zmianami w ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach zdrowotnych finansowanych ze środków publicznych, wprowadzi rozwiązanie systemowe dla poszkodowanych w czasie leczenia urazów i chorób nabytych w trakcie działań poza granicami państwa.

Stosownie do postulatu Konwentu Dziekanów Korpusu Oficerów Zawodowych Wojska Polskiego proponuje się, aby cały proces leczenia weterana poszkodowanego w zakresie urazów i chorób nabytych podczas wykonywania zadań poza granicami państwa był monitorowany przez jeden wskazany przez Ministra Obrony Narodowej organ, któremu

podlegają placówki „wojskowej służby zdrowia” i który byłby uprawniony do otrzymywania z Narodowego Funduszu Zdrowia informacji na temat realizacji, przez ten Fundusz, indywidualnego prawa do świadczeń opieki zdrowotnej określonych w zmienianych przepisach ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych.

Podobne uregulowania będą dotyczyły monitorowania realizacji świadczeń zdrowotnych przysługujących funkcjonariuszom służb podległych Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Administracji.

W celu szczegółowego określenia sposobu i trybu postępowania w przedmiotowym zakresie upoważnia się Ministra Obrony Narodowej i ministra właściwego do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia, do wydania rozporządzenia.

W art. 22 przewiduje się prawo do bezpłatnej pomocy psychologicznej świadczonej przez wojskowe pracownie psychologiczne i psychologów jednostek wojskowych – w odniesieniu do żołnierzy. Natomiast w odniesieniu do funkcjonariuszy pomoc ta realizowana byłaby w oparciu o zakłady opieki zdrowotnej, dla których organem założycielskim jest Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji. Celem tej pomocy byłaby prewencja przed ewentualnym wystąpieniem odroczonego efektu stresu będącego konsekwencją traumatycznych zdarzeń występujących na misji. Z pomocy tej mogłoby korzystać nie tylko weteran, ale również najbliżsi członkowie jego rodziny.

Art. 23 przewiduje prawo do umieszczenia w Domu Weterana funkcjonującego w ramach szpitala, jako zakład opiekuńczo-leczniczy, i częściowo odpłatnego w nim przebywania. Pobyt w Domu Weterana w odniesieniu do weteranów-żołnierzy i weteranów poszkodowanych-żołnierzy może być dofinansowany z budżetu państwa w części pozostającej w dyspozycji Ministra Obrony Narodowej, natomiast weteranowi-funkcjonariuszowi i weteranowi poszkodowanemu funkcjonariuszowi będzie mogła być udzielona zapomoga ze środków budżetu państwa w części pozostającej w dyspozycji ministra właściwego do spraw wewnętrznych. Sposób finansowania pobytu weterana wynika z przepisów ustawy z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej (Dz. U. z 2007 r. Nr 14, poz. 89, z późn. zm.), które nie pozwalają ministrowi do spraw wewnętrznych na bezpośrednie pokrywanie z budżetu pobytu weteranów i weteranów poszkodowanych-funkcjonariuszy w placówce utworzonej przez Ministra Obrony Narodowej. Szczegółowe warunki korzystania z tego Domu oraz sposób dofinansowania pobytu określi Minister Obrony Narodowej oraz minister właściwym do spraw wewnętrznych, w drodze rozporządzenia. Placówka ta będzie odpowiedzią na potrzeby żołnierzy i funkcjonariuszy poszkodowanych w działaniach poza

granicami kraju, które wynikają przede wszystkim z trudności w uzyskaniu kompleksowej rehabilitacji i długoterminowej opieki w publicznych zakładach opieki zdrowotnej. Dom ten został już utworzony jako Zakład Opiekuńczo-Leczniczy w ramach 23 Wojskowego Szpitala Uzdrawiskowo-Rehabilitacyjnego w Łądku-Zdroju, na podstawie zarządzenia nr 48/MON Ministra Obrony Narodowej z dnia 27 sierpnia 2010 r. nadającego tej placówce nowy statut. Umocowanie do takiego działania znajduje się w przepisach ustawy z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej (Dz. U. z 2007 r. Nr 14, poz. 89, z późn. zm.). Przewiduje się, iż od 1 stycznia 2011 r. „Dom Weterana” będzie gotowy do przyjęcia 30 pensjonariuszy.

W Rozdziale 4 przyznaje się prawo do uzyskania pomocy finansowej na naukę na poziomie szkoły ponadgimnazjalnej albo studiów I stopnia lub jednolitych studiów magisterskich w uczelni. Wprowadzenie tego zapisu ma na celu udzielenie pomocy w podnoszeniu kwalifikacji przez osoby poszkodowane, tak aby miały one większą możliwość dostosowania się do rynku pracy, po wypadku bądź chorobie doznanych podczas wykonywania zadań poza granicami państwa. Limit środków jakie można będzie uzyskać na ten cel za jeden rok nauki wynosi 2800 zł. W ramach limitu mogą być pokryte koszty opłat za naukę, przejazdów z miejsca zamieszkania do szkoły lub uczelni oraz zakwaterowania w miejscowości, w której weteran poszkodowany będzie pobierał naukę. Podobne regulacje dotyczą weteranów poszkodowanych-funkcjonariuszy, którzy zostali zwolnieni ze służby, niemniej jednak pomoc finansowa w stosunku do tych funkcjonariuszy obejmowałaby tylko finansowanie kosztów nauki na studiach, bez kosztów dojazdów i zakwaterowania. Limit środków pozostaje ten sam.

Różnice w poziomie udzielania pomocy finansowej na naukę wynikają z różnic występujących w ustawach pragmatycznych, dotyczących poszczególnych służb. I tak zgodnie z art. 12 ust. 1 pkt 3 ustawy o służbie żołnierzy zawodowych do służby kontraktowej w korpusie szeregowych zawodowych mogą być powołane osoby, które ukończyły gimnazjum, natomiast zgodnie z art. 25 ustawy o Policji służbę w tej formacji może pełnić osoba, która posiada co najmniej wykształcenie średnie, podobnie jeśli chodzi o funkcjonariuszy Straży Pożarnej, Straży Granicznej czy Biura Ochrony Rządu. Intencją wprowadzenia tego przepisu było stworzenie możliwości zmiany lub podwyższenia kwalifikacji dla tych weteranów poszkodowanych, którzy z racji wypadku zaistniałego podczas działań poza granicami państwa nie mogą wykonywać swojego zawodu i muszą poszukiwać innej pracy. Ale jak wynika z powołanych wyżej przepisów podstawowy poziom wykształcenia jest różny dla poszczególnych służb, dlatego też wprowadzono odmienne uregulowania w tym zakresie.

W art. 26 weteranom poszkodowanym pobierającym rentę inwalidzką z tytułu urazów lub chorób doznanych podczas udziału w działaniach poza granicami państwa przewiduje się

przyznanie niektórych uprawnień określonych w ustawie z dnia 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2010 r. Nr 101, poz. 648, z późn. zm.), tak aby zrównać uprawnienia żołnierzy zawodowych, funkcjonariuszy i pracowników cywilnych z uprawnieniami żołnierzy niezawodowych. W związku z tym proponuje się, aby grupie tej przysługiwało prawo:

- 1) do skierowania na pobyt w sanatorium co najmniej raz na 3 lata;
- 2) rehabilitacji w celu całkowitego lub częściowego przywrócenia zdolności do pracy (służby) albo zapobieżenia pogorszeniu stanu zdrowia;
- 3) prawo do bezpłatnego otrzymania motorowego wózka inwalidzkiego;
- 4) pierwszeństwa w umieszczeniu w domu kombatanta lub w domu pomocy społecznej;
- 5) zwolnienie z opłat abonamentowych za używanie odbiorników RTV.

Stosownie do art. 27 weteran poszkodowany, na podstawie posiadanych legitymacji, będzie mógł korzystać z 50 % ulgi przy przejazdach środkami transportu komunikacji miejskiej, bez względu na miejsce zamieszkania oraz 37 % ulgi w komunikacji krajowej przy przejazdach środkami publicznego transportu zbiorowego kolejowego i autobusowego (na podstawie biletów jednorazowych).

Weterani-żołnierze oraz weterani poszkodowani-żołnierze, którzy ukończyli 65 lat, będą mogli uzyskać zapomogę na zaspokojenie potrzeb bytowych i ochronę zdrowia w przypadku długotrwałej choroby powodującej wzrost kosztów utrzymania, zakupu leków, środków opatrunkowych oraz dojazdów do zakładów opieki zdrowotnej na zabiegi medyczne i rehabilitacyjne oraz usługi pielęgnacyjne niezbędne ze względu na wiek i stan zdrowia oraz w przypadku zaistnienia zdarzeń losowych (np. powódź, pożar) mających wpływ na pogorszenie się w istotny sposób sytuacji materialnej weterana.

W kwestii zapomóg należy wskazać, iż zdecydowano o wprowadzeniu tego rozwiązania tylko w stosunku do weteranów-żołnierzy i weteranów poszkodowanych-żołnierzy, którymi zgodnie z odniesieniem zawartym w art. 12 pkt 1 projektu ustawy, są również pracownicy, z uwagi na to, że w działaniach poza granicami państwa z ramienia resortu obrony narodowej, uczestniczyła oraz uczestniczy bardzo duża grupa pracowników, a pracownicy ci na podstawie obowiązujących przepisów, w przeciwieństwie do emerytów/rencistów-żołnierzy oraz emerytów/rencistów-funkcjonariuszy, nie mają możliwości ubiegania się o zapomogę w przypadkach losowych, dlatego też proponuje się uregulowania dające im takie prawo.

W rozdziale 5 przewidziano, iż weterani poszkodowani-żołnierze będą mieli pierwszeństwo w zatrudnieniu na stanowiskach w jednostkach organizacyjnych podległych i nadzorowanych przez Ministra Obrony Narodowej stosownie do posiadanych kwalifikacji i

sprawności psychofizycznej, a weterani poszkodowani-funkcjonariusze odpowiednio w jednostkach organizacyjnych podległych i nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych. Co oznacza, że weteran poszkodowany w sytuacji ogłoszenia naboru na określone stanowisko, przy posiadaniu takich samych kwalifikacji, jak inny kandydat, nie posiadający jednak statusu weterana poszkodowanego będzie miał prawo do zatrudnienia przed tym kandydatem. Przepisy te nie kolidują z art. 119 ust. 1c ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych, ponieważ przepisy tej ustawy dotyczą tylko żołnierzy zawodowych, a weteranem poszkodowanym zgodnie z projektem ustawy może być również żołnierz niezawodowy oraz pracownik cywilny. W przypadku zbiegu uprawnień w odniesieniu do żołnierza zawodowego będzie mu przysługiwało prawo wyboru z jakiego tytułu z tego uprawnienia skorzysta.

W rozdziale tym proponuje się również zwiększenie uprawnień dla weteranów oraz weteranów poszkodowanych pozostających w stosunku pracy, których okres udziału w działaniach poza granicami państwa będzie uprawniał do zwiększenia urlopu wypoczynkowego o 5 dni w roku kalendarzowym, pod warunkiem że osoba ta nie korzysta już ze zwiększenia w tym zakresie z innego tytułu.

Rozdział 6 dotyczy dodatku weterana. Uprawnienie do dodatku nabywać będą weterani poszkodowani pobierający emeryturę lub rentę. Podstawą do jego obliczenia będzie kwota 700 zł. Proponuje się, wzorem innych państw (np. Wielkiej Brytanii), aby wysokość dodatku z uwagi na różny rozmiar doznanym obrażeń oraz chorób i związanych z tym ograniczeń oraz konieczności ponoszenia dodatkowych wydatków, uzależniona była od procentowego stopnia uszczerbku na zdrowiu. Za dolną granicę, od której prawo to będzie przysługiwało, przyjęto 10 % uszczerbku na zdrowiu, z tytułu którego przyznano świadczenia odszkodowawcze. Za przyjęciem 10 % prognozy przemawia fakt, że odzwierciedla on długotrwały bądź całkowity uszczerbek na zdrowiu powodujący odczuwalny dyskomfort nie tylko fizyczny, ale również psychiczny. Związanie wysokości dodatku od przyznania świadczeń odszkodowawczych podyktowane zostało względami praktycznymi. Dlatego też decyzja o przyznaniu tego dodatku i jego wysokości wydawana będzie m.in. w oparciu o decyzję o przyznaniu statusu weterana poszkodowanego oraz wydaną na jej podstawie legitymację, w której będzie wskazana procentowa wysokość uszczerbku na zdrowiu. Powyższy sposób postępowania wykluczy tworzenie dodatkowych dokumentów i generowanie nieuzasadnionych kosztów związanych z ponowną oceną uszczerbku poniesionego przez weterana posiadającego prawomocne orzeczenie.

W postanowieniach końcowych zaproponowano zmiany w przepisach ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2010 r. Nr 51, poz. 307,

z późn. zm.), tak aby świadczenia otrzymywane przez weteranów zostały zwolnione z opodatkowania. Dotyczyć to będzie wartości umundurowania otrzymanego przez weterana poszkodowanego, wartości pomocy finansowej na naukę oraz dodatku weterana. Dodatkowo zaproponowano zmianę w art. 24 pkt 1a ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2004 r. Nr 8, poz. 67, z późn. zm.). Zmiana ta ma na celu dostosowanie zakresu podmiotowego uprawnionych do świadczeń na podstawie tego przepisu do zakresu podmiotowego projektowanej ustawy, w szczególności objęcie tym przepisem małżonków funkcjonariuszy Państwowej Straży Pożarnej poległych lub zaginionych w czasie pełnienia służby poza granicami państwa w grupie ratowniczej PSP.

Dodano również w art. 24 pkt 7, który ma na celu zrównanie uprawnień rodzin funkcjonariuszy służb mundurowych z uprawnieniami rodzin żołnierzy zawodowych. Obecnie rentę rodzinną w przypadkach, o których mowa w art. 24 pkt 1a, wymierza się od renty inwalidzkiej I grupy, jaka przysługiwałaby funkcjonariuszowi w dniu śmierci lub zaginięcia. Treść przepisu art. 24 pkt 7 spowoduje, iż renta rodzinna będzie przysługiwała w wysokości uposażenia należnego funkcjonariuszowi na ostatnio zajmowanym stanowisku. Zakład Emerytalno-Rentowy MSWiA wypłaca obecnie jedną rentę rodzinną ustaloną na podstawie art. 24 pkt 1a, która po wejściu w życie art. 24 pkt 7 będzie podlegała przeliczeniu i ulegnie zwiększeniu o około 800 zł brutto. Powyższa zmiana powodować więc będzie skutki finansowe od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy, a więc już w 2011 r. w wysokości około 9 600,00 zł (w skali roku).

W art. 37 przewiduje się zmiany w art. 139 ust. 1 oraz art. 141 ust. 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, polegające na wprowadzeniu mechanizmu potrącania kwoty nienależnie pobranego dodatku ze świadczenia emerytalnego oraz wskazaniu kwoty wolnej od potrąceń przez odwołanie do art. 141 ust. 1 pkt 2, który po dodaniu w art. 139 ust. 1 pkt 6a będzie mieścił się w kwocie 60 % najniższej emerytury lub renty.

W art. 38 wprowadza się również omówione już w kontekście rozdziału 3 zmiany do art. 5, art. 24b, art. 42, art. 44, art. 47, art. 47b, art. 57, art. 97, art. 102, art. 103, art. 107 oraz art. 188 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych.

Stosownie do postanowień art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) projekt ustawy został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronach internetowych

Ministerstwa Obrony Narodowej. Żaden podmiot nie zgłosił, w trybie wyżej wymienionej ustawy, zainteresowania udziałem w pracach nad przedmiotowym projektem. Projektowana regulacja nie jest objęta prawem Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

I. Cel projektowanej ustawy

Projekt ustawy ma na celu zapewnienie weteranom-uczestnikom odpowiedniego uhonorowania (podziękowania) za udział w działaniach poza granicami państwa mających na celu utrzymanie pokoju na świecie przez nadanie im odrębnego statusu. Dostarczenie pomocy w przystosowaniu do życia i pracy w przypadku osób poszkodowanych. Zwiążanie zakresu wsparcia z rzeczywistymi potrzebami wynikającymi z doznanego uszczerbku na zdrowiu. Zapewnienie spójności pomiędzy istniejącymi przepisami regulującymi uprawnienia osób poszkodowanych. Stworzenie możliwości opieki dla weteranów niezdolnych do samodzielnej egzystencji i pozbawionych tej opieki ze strony rodziny.

II. Podmioty, na które oddziałuje projektowana ustawa

Projektowana ustawa będzie oddziaływała na:

- 1) uczestników misji pokojowych lub stabilizacyjnych skierowanych do tych misji przez resort obrony narodowej lub Służbę Wywiadu Wojskowego bądź Służbę Kontrwywiadu Wojskowego, pod warunkiem, że okres przebywania w misji nie był krótszy niż 60 dni. Tak więc projektowane regulacje będą dotyczyć zarówno żołnierzy zawodowych, niezawodowych, jak również funkcjonariuszy powołanych wyżej służb oraz pracowników cywilnych;
- 2) Ministra Obrony Narodowej;
- 3) uczestników działań kontyngentu policji, kontyngentu Straży Granicznej, zadań ochronnych Biura Ochrony Rządu oraz grupy ratowniczej Państwowej Straży Pożarnej – czyli funkcjonariuszy i pracowników Policji, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu oraz strażaków i pracowników Państwowej Straży Pożarnej;
- 4) ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

III. Wynik konsultacji społecznych

Projekt ustawy został przekazany do konsultacji społecznych z następującymi podmiotami: Fundacja pomocy poszkodowanym w operacjach pokojowych oraz ich rodzinom Servi Pacis, Stowarzyszenie Kombatantów Misji Pokojowych ONZ, Stowarzyszenie Rannych

i Poszkodowanych w Misjach Poza Granicami Kraju, Konwent Dziekanów Korpusu Oficerów Zawodowych Wojska Polskiego.

Projekt spotkał się z pozytywnym przyjęciem. Zgłoszono kilka propozycji zmian, które w większości zostały uwzględnione.

IV. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wejście w życie projektowanych rozwiązań będzie powodowało konieczność ustalenia przez Ministerstwo Obrony Narodowej (odpowiedzialne za realizację projektu), rzeczywistej liczby uczestników misji, w tym w szczególności uczestników poszkodowanych.

Z ogólnych informacji wynika, iż w latach 1953 – 2010 w misjach pokojowych i stabilizacyjnych wzięło udział około 95.000 uczestników.

Z uwagi na tak ogromną liczbę osób biorących udział w misjach, jak również brak ich szczegółowej ewidencji trudno jest oszacować skutki finansowe zaproponowanych w ustawie uprawnień i świadczeń. Tak więc przyjmuje się, iż liczba uprawnionych będzie na bieżąco weryfikowana przez składanie wniosków osób zainteresowanych.

Dodatkowo należy wskazać, że w projekcie tym zakłada się, iż większość uprawnień wiążących się z wydatkowaniem środków finansowych będzie przysługiwała wyłącznie weteranom poszkodowanym, czyli osobom które uległy wypadkowi w związku z działaniami bojowymi lub operacyjnymi albo nabawili się choroby w trakcie pobytu na misji.

Potencjalna liczba poszkodowanych za okres od 3.11.2003 r. do 28.04.2009 r.¹⁾ – według danych z Dowództwa Operacyjnego Sił Zbrojnych – wynosi ok. 1404 osoby z ustalonym uszczerbkiem na zdrowiu od 1 % do 100 %, w tym osoby, które zgodnie z założeniami nie będą weteranami poszkodowanymi, ponieważ ich „wypadek” wydarzył się np. podczas uprawiania ćwiczeń fizycznych.

Niemniej jednak podejmując próbę określenia tych skutków należy wskazać na następujące obszary podlegające oszacowaniu:

1. Wydanie legitymacji – koszt wydania jednej legitymacji wynosi ok. 0,30 zł. Zakładając, iż dla każdego weterana zostanie wydana legitymacja, przy 95.000 uprawnionych, szacunkowe skutki finansowe to około 28 500 zł.

¹⁾ Brak danych odnośnie ew. poszkodowanych do roku 2003.

2. Odznaka za rany i kontuzje – jednostkowy koszt odznaki wynosi ok. 45 zł. Zakładając, że liczba potencjalnych kandydatów do jej otrzymania to ok. 4750 osób (5 % ogólnej liczby z 95 tys. weteranów) maksymalne skutki finansowe to 213 750 zł.
3. Prawo do bezpłatnego munduru – jednostkowy koszt munduru wynosi ok. 2400 zł. Prawo to będzie przysługiwało jedynie weteranom poszkodowanym, którzy nie mieli uprawnień mundurowych, czyli żołnierzom nadterminowej zasadniczej służby wojskowej. Zakładając, iż w grupie tej będzie ok. 15 osób szacuje się, iż koszt w tym obszarze wyniesie 36 000 zł.
4. Limit na kształcenie – jednostkowy koszt to 2800 zł rocznie. Przyjmując, że liczba potencjalnych kandydatów do jej otrzymania to ok. 10 % liczby 4750 przyjętej jako liczba weteranów poszkodowanych maksymalne skutki finansowe rocznie to ok. $475 \times 2800 \text{ zł} = 1\,330\,000 \text{ zł}$.²⁾
5. Świadczenia opieki zdrowotnej – na dzień dzisiejszy na podstawie rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej z dnia 9 listopada 2007 r. w sprawie dokumentu potwierdzającego uprawnienia przysługujące osobie poszkodowanej podczas wykonywania zadań służbowych poza granicami państwa (Dz. U. Nr 216, poz. 1608) wydano 73 legitymacje dla osób poszkodowanych uprawnionych do tych świadczeń stosownie do art. 47b ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2008 r. Nr 164, poz. 1027, z późn. zm.) ponad ustalone w ustawie limity. Średni koszt jednostkowy refundowanych przez resort obrony narodowej świadczeń zdrowotnych, w tym zakup leków, wynosi ok. 1000 zł rocznie. Należy przyjąć, iż liczba ta może powiększyć się o weteranów poszkodowanych, którzy doznali uszczerbku na zdrowiu przed 1998 rokiem i którzy zgodnie z projektem ustawy będą również uprawnieni do świadczeń na wskazanych zasadach.
6. Uprawnienia przeniesione z ustawy o inwalidach wojennych i wojskowych:
 - 1) prawo do skierowania na pobyt w sanatorium raz na 3 lata – średnio jednostkowy koszt wynosi ok. 2000 zł;
 - 2) specjalne leczenie i przeszkolenie oraz usprawnienie w ośrodkach rehabilitacji – brak możliwości określenia kosztów;

²⁾ Na etapie projektu dokładne oszacowanie skutków nie jest możliwe, ponieważ nie wiadomo ile osób będzie zainteresowanych skorzystaniem z tego uprawnienia dlatego przyjęto ew. maksymalną liczbę.

- 3) prawo do bezpłatnego wózka inwalidzkiego – koszt jednostkowy 600 zł – 16 000 zł;
- 4) zwolnienie z opłat abonamentowych RTV – 186,70 zł koszt jednostkowy w 2010 r.

7. Ulgi przejazdowe w komunikacji krajowej:

- prawo do ulgi 50 % przy przejazdach środkami komunikacji miejskiej – brak możliwości określenia kosztów,
- prawo do ulgi 37 % przy przejazdach środkami publicznego transportu zbiorowego kolejowego w 1 i 2 klasie pociągów, na podstawie biletów jednorazowych – według szacunków Ministerstwa Infrastruktury dla przewoźników kolejowych należałoby zapewnić ok. 1,5 mln zł z tytułu tej ulgi,
- prawo do ulgi 37 % przy przejazdach środkami publicznego transportu zbiorowego autobusowego w komunikacji zwykłej i przyspieszonej, na podstawie biletów jednorazowych – brak możliwości określenia kosztów.

8. Zapomogi – ok. 200 tys. zł rocznie.

9. Dodatkowy urlop wypoczynkowy – przyjmując, że przeciętne wynagrodzenie w I kwartale 2010 r. wynosiło 3243,60 zł, a wynagrodzenie za jeden dzień roboczy ok. 162,18 zł, średnio koszt jednostkowy dodatkowego urlopu wynosi $5 \times 162,18 \text{ zł} = 810,90 \text{ zł}$ brutto.

10. Dodatki do emerytur i rent – Podstawą wymiaru dodatku będzie kwota 700 zł. Przyjmując, że do dodatku będą uprawnieni tylko weterani poszkodowani (od 10 % uszczerbku na zdrowiu) pobierający emeryturę lub rentę, oraz że wysokość dodatku będzie zróżnicowana i tak:

- 1) w przedziale od 10 do 20 % uszczerbku – 10 % podstawy wymiaru, czyli 70,00 zł;
- 2) w przedziale od 21 do 30 % uszczerbku – 20 % podstawy wymiaru, czyli 140 zł;
- 3) w przedziale od 31 do 40 % uszczerbku – 30 % podstawy wymiaru, czyli 210 zł;
- 4) w przedziale od 41 do 50 % uszczerbku – 40 % podstawy wymiaru, czyli 280 zł;
- 5) w przedziale od 51 do 60 % uszczerbku – 50 % podstawy wymiaru, czyli 350 zł;
- 6) w przedziale od 61 do 80 % uszczerbku – 60 % podstawy wymiaru, czyli 420 zł;
- 7) powyżej 80 % uszczerbku – 80 % podstawy wymiaru, czyli 560 zł.

Średnio dodatek $(70 \text{ zł} + 140 \text{ zł} + 210 \text{ zł} + 280 \text{ zł} + 350 \text{ zł} + 420 \text{ zł} + 560 \text{ zł}) : 7 = 2030 : 7 = 290 \text{ zł}$ na jedną osobę uprawnioną.

Zakładając, że liczba potencjalnych kandydatów do jej otrzymania to ok. 20 % liczby 4750 przyjętej jako liczba weteranów poszkodowanych maksymalne skutki finansowe to ok. $20\% \times 4750 \times 290 \text{ zł} = 950 \times 290 \text{ zł} = 275\,500 \text{ zł}$ miesięcznie na wszystkich uprawnionych. Rocznie $12 \times 275\,500 = 3\,306\,000 \text{ zł}$.

11. Za podstawę kalkulacji kosztów pobytu weteranów i weteranów poszkodowanych w zakładzie opiekuńczo-leczniczym, działającym przy 23 Wojskowym Szpitalu Uzdrowiskowo-Rehabilitacyjnym przyjęto następujące parametry:

- 1) kalkulacja dla 30 osób;
- 2) koszt utrzymania 1 osoby w zakładzie dziennie 130 zł, tj. miesięcznie 3900 zł;
- 3) przeciętny dochód osoby (np.: renta w stopniu szeregowego zawodowego) przebywającej w zakładzie – netto ok. 2100 zł;
- 4) stawka w ramach kontraktu z NFZ wynosi 62 zł dziennie na 1 osobę tj. miesięcznie 1860 zł.

Kwota dotacji stanowić będzie różnicę między miesięcznym kosztem utrzymania 1 osoby a szacunkową obowiązkową wpłatą pensjonariusza, tj. 3900 zł (miesięczny koszt) – 1860 zł (wpłata z NFZ) = 2040 zł – 1470 zł (wpłata pensjonariusza) = 570 zł (dotacja dla jednej osoby miesięcznie).

Łączny koszt dotacji: $570 \text{ zł} \times 30 \text{ osób} \times 12 \text{ miesięcy} = 205\,200 \text{ zł}$.

Koszty razem z części 29 – Obrona Narodowa w 2011 r. wyniosą: około 5,4 mln zł, bez kosztów jednostkowych dotyczących uprawnień z ustawy o inwalidach wojennych i wojskowych, kosztów ulg w przejazdach i dodatkowego urlopu.

Biorąc pod uwagę dalsze zaangażowanie Sił Zbrojnych w działaniach poza granicami państwa szacuje się, iż wydatki będą wzrastać corocznie o kwotę ok. 300 tys. zł, na którą będą składać się głównie szacunkowe koszty przyznanych dodatków weterana poszkodowanego, pomocy finansowej na naukę oraz dotacji do pobytu w Domu Weterana.

- 1) w roku 2012 – koszty planuje się na poziomie około 5,7 mln zł;
- 2) w roku 2013 – koszty planuje się na poziomie około 6,0 mln zł;
- 3) w roku 2014 – koszty planuje się na poziomie około 6,3 mln zł;
- 4) w roku 2015 – koszty planuje się na poziomie około 6,6 mln zł;
- 5) w roku 2016 – koszty planuje się na poziomie około 6,9 mln zł;

- 6) w roku 2017– koszty planuje się na poziomie około 7,2 mln zł;
- 7) w roku 2018 – koszty planuje się na poziomie około 7,5 mln zł;
- 8) w roku 2019 – koszty planuje się na poziomie około 7,8 mln zł;
- 9) w roku 2020 – koszty planuje się na poziomie około 8,1 mln zł.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji opierając się na danych przekazanych przez poszczególne służby tj. Policję, Straż Graniczną, Biuro Ochrony Rządu i Państwową Straż Pożarną szacuje, iż w ramach resortu z wnioskiem o przyznanie statusu weterana lub weterana poszkodowanego może wystąpić 2977 osób. Liczba osób, w poszczególnych służbach resortu spraw wewnętrznych i administracji objętych zakresem podmiotowym projektu kształtuje się następująco:

- 1) Policja – 2735 weteranów, 30 weteranów poszkodowanych;
- 2) Straż Graniczna – brak realizacji przez funkcjonariuszy Straży Granicznej zadań w ramach kontyngentu Straży Granicznej, o którym mowa w art. 147c ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2005 r. Nr 234, poz. 1997, z późn. zm.);
- 3) Biuro Ochrony Rządu – 231 weteranów, 5 weteranów poszkodowanych;
- 4) Państwowa Straż Pożarna – 11 weteranów, BRAK weteranów poszkodowanych.

Biorąc pod uwagę, że funkcjonariusze resortu spraw wewnętrznych biorą udział w działaniach poza granicami państwa od 1992 r. do chwili obecnej a ich liczba kształtuje się na poziomie 2977 weteranów w tym 35 weteranów poszkodowanych szacuje się, iż w okresie najbliższych 10 lat – zakładając, iż w kolejnych latach będzie rocznie przybywać ok.10 % z aktualnie szacowanej liczby weteranów i weteranów poszkodowanych, można przyjąć, że koszty w latach 2012 – 2020 będą kształtować się następująco:

- 1) w roku 2012 – około 100 000 zł;
- 2) w roku 2013 – około 110 000 zł;
- 3) w roku 2014 – około 120 000 zł;
- 4) w roku 2015 – około 130 000 zł;
- 5) w roku 2016 – około 140 000 zł;
- 6) w roku 2017 – około 150 000 zł;
- 7) w roku 2018 – około 160 000 zł;
- 8) w roku 2019 – około 170 000 zł;
- 9) w roku 2020 – około 180 000 zł.

Analogicznie, jak w przypadku Ministerstwa Obrony Narodowej, trudno oszacować skutki finansowe jakie spowoduje wejście w życie ustawy dla budżetu ministra właściwego do spraw wewnętrznych z uwagi na brak danych dotyczących dokładnej liczby przyszłych weteranów lub weteranów poszkodowanych oraz liczby zamierzających skorzystać z przysługujących im uprawnień.

Niemniej można wskazać, że liczba osób objętych zakresem podmiotowym projektu wyniesie ogółem 2977 weteranów, w tym 35 weteranów poszkodowanych, z tego:

- 1) Policja – 2735 weteranów, w tym 30 weteranów poszkodowanych;
- 2) Biuro Ochrony Rządu – 231 weteranów, 5 weteranów poszkodowanych;
- 3) Państwowa Straż Pożarna – 11 weteranów.

Natomiast w przypadku Straży Granicznej na dzień dzisiejszy nie występują osoby, które zostałyby objęte ustawą z uwagi na to, że funkcjonariusze nie realizują zadań w ramach kontyngentu Straży Granicznej, o którym mowa w art. 147c ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2005 r. Nr 234, poz. 1997, z późn. zm.).

W oparciu o wyżej wymienione dane można przewidywać, że na sfinansowanie świadczeń – możliwych do oszacowania – wynikających z projektu ustawy, niezbędne byłyby w 2011 r. niżej wymienione środki:

1. Dodatki do emerytur i rent – podstawą wymiaru dodatku będzie kwota 700 zł. Przyjmując, że do dodatku będą uprawnieni tylko weterani poszkodowani (od 10 % uszczerbku na zdrowiu) pobierający emeryturę lub rentę, przewiduje się, iż szacunkowe roczne koszty tego świadczenia przedstawiać się będą następująco:
 - a) w przedziale od 10 do 20 % uszczerbku – 10 % podstawy wymiaru, czyli 70 zł – 26 funkcjonariuszy, co daje $26 \times 70 \times 12 \text{ m-cy} = 21\ 840 \text{ zł}$,
 - b) w przedziale od 21 do 30 % uszczerbku – 20 % podstawy wymiaru, czyli 140 zł – 7 funkcjonariuszy, co daje $7 \times 140 \times 12 \text{ m-cy} = 11\ 760 \text{ zł}$,
 - c) w przedziale od 31 do 40 % uszczerbku – 30 % podstawy wymiaru, czyli 210 zł – 2 funkcjonariuszy, co daje $2 \times 210 \times 12 \text{ m-cy} = 5\ 040 \text{ zł}$.

Łącznie więc na ten cel w skali roku niezbędne będą środki w kwocie 38 640 zł, z tego Policja – 34 440 zł i BOR 4 200 zł.

2. Pomoc finansowa na kształcenie – jednostkowy koszt to 2 800 zł rocznie. Przyjmując, że liczba potencjalnych kandydatów do jej otrzymania to ok. 10 % z 35 weteranów poszkodowanych – skutki finansowe rocznie to ok. $4 \times 2\ 800 \text{ zł} = 11\ 200 \text{ zł}$.

3. Zwrot kosztów przejazdu i zakwaterowania poniesionych w związku z udziałem w uroczystościach – maksymalne koszty związane z realizacją powyższego uprawnienia nie przekroczą $700 \text{ zł} \times 35 \text{ weteranów poszkodowanych} = 24\,500 \text{ zł}$.
4. Koszty legitymacji – koszt wydania jednej legitymacji – analogicznie jak w MON – wynosić będzie ok. 0,30 zł. Przy założeniu, że legitymacje zostaną wydane wszystkim 2977 uprawnionym szacunkowe skutki finansowe to ok. 900 zł.
5. Świadczenia opieki zdrowotnej – przy założeniu, że korzystających z tych świadczeń będzie 18 osób, a średni jednostkowy koszt refundowanych świadczeń zdrowotnych wyniesie około 1 000 zł to wydatki z tego tytułu nie powinny przekroczyć w skali roku 18 000 zł.
6. Dodatkowy urlop wypoczynkowy – przyjmując, że przeciętne wynagrodzenie w I kwartale 2010 r. wynosiło 3243,60 zł, a wynagrodzenie za jeden dzień roboczy ok. 160 zł, średnio koszt jednostkowy dodatkowego urlopu wynosi $5 \times 160 \text{ zł} = 800 \text{ zł}$ brutto.
7. Za podstawę kalkulacji kosztów pobytu weteranów i weteranów poszkodowanych w zakładzie opiekuńczo-leczniczym, działającym przy 23 Wojskowym Szpitalu Uzdrowskowo-Rehabilitacyjnym przyjęto następujące parametry:
 - 1) koszt utrzymania 1 osoby w zakładzie dziennie 130 zł, tj. miesięcznie 3900 zł;
 - 2) przeciętny dochód osoby przebywającej w zakładzie – netto ok. 2100 zł;
 - 3) stawka w ramach kontraktu z NFZ wynosi 62 zł dziennie na 1 osobę tj. miesięcznie 1860 zł.

Wielkość funduszu przeznaczonego na zapomogi stanowić będzie różnicę między miesięcznym kosztem utrzymania 1 osoby a szacunkową obowiązkową wpłatą pensjonariusza, tj. 3900 zł (miesięczny koszt) – 1860 zł (wpłata z NFZ) = 2040 zł – 1470 zł (wpłata pensjonariusza) = 570 zł (zapomoga dla jednej osoby miesięcznie).

Podsumowując łączne koszty realizacji wyżej wymienionych świadczeń, finansowane z części 42 - Sprawy wewnętrzne, w skali 2011 r. wyniosą około 93 000 zł.

Koszty dla ZUS: zakładając, że średni koszt jednostkowy dodatku weterana poszkodowanego dla pracownika lub żołnierza służby zasadniczej (nadterminowego)/funkcjonariusza wynosi 290 zł miesięcznie. Roczny koszt jednostkowy to $290 \text{ zł} \times 12 = 3480 \text{ zł}$ – finansowanego odpowiednio z budżetu Ministerstwa Obrony Narodowej i ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

Koszty dla KRUS: zakładając, że średni koszt jednostkowy dodatku weterana poszkodowanego dla pracownika lub żołnierza/funkcjonariusza wynosi 290 zł miesięcznie. Roczny koszt jednostkowy to $290 \text{ zł} \times 12 = 3480 \text{ zł}$ – finansowanego odpowiednio z budżetu Ministerstwa Obrony Narodowej i ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

Koszty dla NFZ – z informacji otrzymanej od Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia wynika, iż „W chwili obecnej nie jest możliwe określenie poziomu kosztów ponoszonych przez NFZ na leczenie osób objętych przedmiotową regulacją.”.

Przewiduje się, że łączne koszty (MON, MSWiA, ulga komunikacyjna) ustawy w 2011 roku, możliwe do oszacowania, wyniosą ok. 6 mln 993 tys. zł. (5,4 mln + 93 tys. +1,5 mln).

Natomiast w latach 2012 – 2020 koszty ustawy będą kształtowały się w następujący sposób:

W roku 2012 – 7 mln 300 tys. zł

W roku 2013 – 7 mln 610 tys. zł

W roku 2014 – 7 mln 920 tys. zł

W roku 2015 – 8 mln 230 tys. zł

W roku 2016 – 8 mln 540 tys. zł

W roku 2017 – 8 mln 850 tys. zł

W roku 2018 – 9 mln 160 tys. zł

W roku 2019 – 9 mln 470 tys. zł

W roku 2020 – 9 mln 780 tys. zł

Skutki finansowe wejścia w życie ustawy w 2011 roku zostaną sfinansowane przez wszystkich właściwych dysponentów części budżetu państwa w ramach środków przewidzianych w projekcie ustawy budżetowej na 2011 rok.

V. Wpływ regulacji na rynek pracy

Brak wpływu.

VI. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Brak wpływu.

VII. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Wejście w życie projektowanych regulacji nie wpłynie na sytuację i rozwój regionalny.

Minister Spraw Zagranicznych

DPUE-920-923-10/AM/6
SM-2826

Warszawa, dnia 14 grudnia 2010 r.

dot. RM-10-172-10 z 13.12.2010 r.

**Pan
Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów**

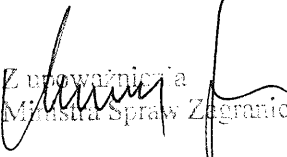
opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o weteranach działań poza granicami państwa wyrażona na podstawie art. 13 ust. 3 pkt 2 z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2007 r. Nr 65, poz. 437 z późn. zm.) przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowny Panie Ministrze,

w związku z przedłożonym projektem pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Z upoważnienia
Ministra Spraw Zagranicznych
Podsekretarz Stanu
Maciej Szpunar

Do wiadomości:

Pan Bogdan Klich
Minister Obrony Narodowej

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA OBRONY NARODOWEJ**

z dnia

w sprawie wzoru legitymacji weterana oraz weterana poszkodowanego oraz trybu ich wydania, wymiany lub zwrotu

Na podstawie art. 10 ustawy z dnia o weteranach działań poza granicami państwa (Dz. U. Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) wzór zaświadczenia;
- 2) wzór legitymacji weterana oraz weterana poszkodowanego, a także zakres informacji, jakie legitymacje mogą zawierać;
- 3) tryb wydawania, wymiany lub zwrotu tych legitymacji.

§ 2. Zaświadczenie potwierdzające udział w działaniach poza granicami państwa w ramach misji pokojowej lub stabilizacyjnej wydaje się na wniosek osoby ubiegającej się o zaświadczenie.

§ 3. Zaświadczenie, o którym mowa w § 2, sporządza się według wzoru stanowiącego załącznik nr 1 do rozporządzenia.

§ 4. 1. Minister Obrony Narodowej po wydaniu decyzji o przyznaniu statusu weterana lub weterana poszkodowanego wydaje w terminie 60 dni odpowiednio legitymację weterana lub weterana poszkodowanego, zwaną dalej „legitymacją”.

2. Wzór legitymacji weterana określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

3. Wzór legitymacji weterana poszkodowanego określa załącznik nr 3 do rozporządzenia.

§ 5. 1. Legitymacja podlega wymianie w przypadku zniszczenia, uszkodzenia, a także zmiany danych w niej zawartych.

2. Legitymację wymienia się na wniosek osoby uprawnionej, w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku.

3. Wniosek powinien zawierać oświadczenie o zniszczeniu, uszkodzeniu lub o zmianie danych zawartych w legitymacji.

4. W przypadku wymiany legitymacji osoba uprawniona zwraca dotychczasową legitymację, która podlega unieważnieniu.

§ 6. 1. W przypadku utraty legitymacji Minister Obrony Narodowej wydaje nową legitymację na wniosek osoby uprawnionej, w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku.

2. Wniosek powinien zawierać oświadczenie o utracie legitymacji.

3. W przypadku odzyskania utraconej legitymacji osoba uprawniona zobowiązana jest do jej zwrotu.

§ 7.1. Legitymacja, o której mowa w § 4 ust. 2 i 3, zawiera następujące informacje:

- 1) numer legitymacji;
- 2) imię weterana lub weterana poszkodowanego;

- 3) nazwisko weterana lub weterana poszkodowanego;
- 4) numer PESEL;
- 5) informację wskazującą na warunki ważnego posługiwania się dokumentem;
- 6) oznaczenie organu, który wydał legitymację, imię, nazwisko i podpis jego kierownika;
- 7) miejsce i datę wystawienia.

2. Legitymacja, o której mowa w § 4 ust. 3, zawiera dodatkowo informację o procentowym uszczerbku na zdrowiu powstałym wskutek wypadku pozostającego w związku z działaniami poza granicami państwa lub choroby nabytej podczas wykonywania zadań lub obowiązków służbowych poza granicami państwa, z tytułu których przyznano osobie świadczenia odszkodowawcze.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER OBRONY NARODOWEJ

WZÓR ZAŚWIADCZENIA

.....
(miejsowość, data)

.....
(nazwa organu wydającego)
Nr.....

ZAŚWIADCZENIE

Na podstawie art. 217 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego oraz dokumentów ewidencyjnych, przedłożonych dokumentów i innych dowodów^{*)} stwierdza się, że:

Pan/i.....
(imię i nazwisko, numer PESEL)
uczestniczył/a w działaniach poza granicami państwa.....
(nazwa i rodzaj działania poza granicami państwa)

.....
oddo.....
(dzień, miesiąc, rok) (dzień, miesiąc, rok)

i zajmował/a stanowisko
(nazwa zajmowanego stanowiska służbowego lub pełniona funkcja podczas udziału w działaniach poza granicami państwa)

Dowódca jednostki wojskowej
/komendant/kierownik archiwum

.....
(stopień wojskowy, imię i nazwisko)

*) Niepotrzebne skreślić

WZÓR LEGITYMACJI WETERANA

Legitymacja pozioma, o wymiarach 55 mm x 85 mm, koloru zielonożółtego cieniowanego, materiał karton, dwustronnie foliowana.

Przód legitymacji:

1. Tło legitymacji w kolorze zielonożółtym.
2. W lewym górnym rogu wizerunek orła według wzoru ustalonego dla godła Rzeczypospolitej Polskiej, w kolorze srebrnym.
3. Napisy w kolorze czarnym wykonane różną czcionką:
 - po prawej stronie wizerunku orła napisy: „RZECZPOSPOLITA POLSKA”, poniżej „MINISTERSTWO OBRONY NARODOWEJ”,
 - po środku napis „LEGITYMACJA WETERANA”,
 - poniżej „seria” i „nr” legitymacji oraz miejsce na dokonanie wpisu serii i numeru,
 - w dolnej części po lewej stronie miejsce na dokonanie wpisu imienia i nazwiska,
 - poniżej „Nr PESEL” oraz miejsce na dokonanie wpisu numeru PESEL,
 - poniżej „Ważna do” oraz miejsce na dokonanie wpisu, obok „wraz z dowodem tożsamości”.

Tył legitymacji:

Tło legitymacji w kolorze zielonożółtym.

Napisy w kolorze czarnym wykonane różną czcionką:

- w środkowej części z lewej strony „Legitymacja wydana przez:”,
- poniżej „MINISTER OBRONY NARODOWEJ”,
- poniżej „w” oraz miejsce na dokonanie wpisu miejscowości,
- poniżej po prawej strony „D Y R E K T O R”,
- poniżej po lewej stronie „data wydania:”,
- poniżej miejsce na dokonanie wpisu miejscowości i „dnia” oraz miejsce na dokonanie wpisu daty wydania.

	RZECZPOSPOLITA POLSKA MINISTERSTWO OBRONY NARODOWEJ
LEGITYMACJA WETERANA seria xxx Nr xxxxxx	
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX Nr PESEL XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX	
Ważna do XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX wraz z dowodem tożsamości	

Legitymacja wydana przez: MINISTER OBRONY NARODOWEJ   w XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX   DYREKTOR   data wydania: XXXXXX, dnia xx.xx.xxxx r.

WZÓR LEGITYMACJI WETERANA POSZKODOWANEGO

Legitymacja pozioma, o wymiarach 55 mm x 85 mm, koloru zielonożółtego cieniowanego, materiał karton, dwustronnie foliowana.

Przód legitymacji:

1. Tło legitymacji w kolorze zielonożółtym.
2. W lewym górnym rogu wizerunek orła według wzoru ustalonego dla godła Rzeczypospolitej Polskiej, w kolorze srebrnym.
3. Napisy w kolorze czarnym wykonane różną czcionką:
 - po prawej stronie wizerunku orła napisy: „RZECZPOSPOLITA POLSKA”, poniżej „MINISTERSTWO OBRONY NARODOWEJ”,
 - po środku napis „LEGITYMACJA WETERANA POSZKODOWANEGO”,
 - poniżej „seria” i „nr” legitymacji oraz miejsce na dokonanie wpisu serii i numeru,
 - w dolnej części po lewej stronie miejsce na dokonanie wpisu imienia i nazwiska,
 - poniżej „Nr PESEL” oraz miejsce na dokonanie wpisu numeru PESEL,
 - poniżej „Nr świadczenia” oraz miejsce na dokonanie wpisu nr świadczenia,
 - poniżej „Ważna do” oraz miejsce na dokonanie wpisu, obok „wraz z dowodem tożsamości”.

Tył legitymacji:

Tło legitymacji w kolorze zielonożółtym.

Napisy w kolorze czarnym wykonane różną czcionką:

- w górnej części „Ustalono % uszczerbek na zdrowiu”,
- poniżej „orzeczeniem Nr” i „z dnia” oraz miejsce na dokonanie wpisu numeru orzeczenia i daty wydania orzeczenia,
- w środkowej części z lewej strony „Legitymacja wydana przez:”,
- poniżej „MINISTER OBRONY NARODOWEJ”,
- poniżej „w” oraz miejsce na dokonanie wpisu miejscowości,
- poniżej po prawej strony „D Y R E K T O R”,
- poniżej po lewej stronie „data wydania:”,
- poniżej miejsce na dokonanie wpisu miejscowości i „dnia” oraz miejsce na dokonanie wpisu daty wydania.

	RZECZPOSPOLITA POLSKA MINISTERSTWO OBRONY NARODOWEJ LEGITYMACJA WETERANA POSZKODOWANEGO seria xxx Nr xxxxxx XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX Nr PESEL XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX Ważna do XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX wraz z dowodem tożsamości

Ustalono % uszczerbek na zdrowiu   orzeczenie WKL Nr xxxxxxxx z dnia xxxxxxxxxxxxxxxx   Legitymacja wydana przez: MINISTRA OBRONY NARODOWEJ   w XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX   D Y R E K T O R   data wydania: XXXXXX, dnia xx.xx.xxxx r.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia jest wykonaniem upoważnienia ustawowego zawartego w art. 10 ustawy z dnia *o weteranach działań poza granicami państwa* (Dz. U. z Nr ..., poz.....).

Projektowane rozporządzenie wprowadza wzór legitymacji weterana i weterana poszkodowanego żołnierza i wzór zaświadczenia będącego podstawą ubiegania się o status weterana.

Legitymacja weterana i weterana poszkodowanego będzie zawierała imię i nazwisko osoby uprawnionej, numer PESEL, numer i datę wydania. A w przypadku weterana poszkodowanego dodatkowo informację o procentowym uszczerbku na zdrowiu dla celów emerytalno – rentowych uprawniającą do otrzymania dodatku weterana do świadczenia emerytalnego.

Projekt rozporządzenia nie zawiera norm technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.) dlatego nie podlega notyfikacji, ani obowiązkowi przedstawienia instytucjom i organom Unii Europejskiej lub Europejskiemu Bankowi Centralnemu celem uzyskania opinii.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414 oraz z 2009 r. Nr 42, poz. 337) projekt zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronach internetowych Ministerstwa Obrony Narodowej.

Zakres rozporządzenia nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Ocena skutków regulacji (OSR)

1. Podmioty na które oddziałuje projekt aktu prawnego

Uregulowania projektu rozporządzenia będą dotyczyły 95 000 uczestników działań poza granicami państwa, to jest weteranów i weteranów poszkodowanych – żołnierzy.

2. Zakres konsultacji społecznych

Projekt rozporządzenia zostanie poddany uzgodnieniom międzyresortowym. Jako akt wykonawczy do ustawy, która ze względu na zakres regulacji nie była poddana konsultacjom społecznym.

3. Wpływ rozporządzenia na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje dodatkowych istotnych obciążeń budżetu państwa i sektora finansów publicznych. Wydanie legitymacji przy założeniu kosztu jednostkowego w wysokości ok. 0,30 zł dla 95.000 uprawnionych wyniesie 28.500 zł gr.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionów.

Za zgodność pod względem prawnym i redakcyjnym

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA OBRONY NARODOWEJ
z dnia

w sprawie ustalenia wzoru, warunków i trybu przyznawania Wojskowej Odznaki Honorowej za Rany i Kontuzje

Na podstawie art. 16 ust. 2 ustawy o weteranach działań poza granicami państwa z dnia (Dz. U. Nr, poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1.1. Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowe warunki i sposób nadawania odznaki;
 - 2) wzór nadawanej odznaki;
 - 3) właściwą komórkę organizacyjną do spraw kadrowych w Ministerstwie Obrony Narodowej odpowiedzialną za zakup, dystrybucję i ewidencję odznaki;
 - 4) szczegółowe warunki i tryb prowadzenia ewidencji związanej z nadawaniem odznak.
2. Wojskowa Odznaka Honorowa za Rany i Kontuzje, zwana dalej „odznaką”, nadawana jest weteranom poszkodowanym, o których mowa w ustawie o weteranach misji pokojowych i stabilizacyjnych, zwana dalej „ustawą”.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) ranach, rozumie się przez to rany, które wymagają interwencji chirurgicznej,
- 2) kontuzjach, rozumie się przez to uszczerbki na zdrowiu, które powodują czasową lub całkowitą niezdolność do działań bojowych.
- 3) Polskim Kontyngencie Wojskowym – należy przez to rozumieć Polską Jednostkę Wojskową (PJW) skierowaną do użycia lub pobyt poza granicami państwa.

§ 3.1. Kwalifikowanie kandydatów do nadawania odznaki spośród weteranów poszkodowanych dokonuje komisja powołana w jednostkach wojskowych oraz Polskich Kontyngentach Wojskowych (Polskie Jednostki Wojskowe), zwana dalej „komisją”.

2. Komisję powołuje dowódca Jednostki Wojskowej lub PKW (PJW).
3. W skład komisji wchodzi: zastępca dowódcy jednostki wojskowej, lekarz jednostki wojskowej, przedstawiciel korpusu osobowego, w skład którego wchodzi weteran poszkodowany.

4. Komisja po rozpatrzeniu wniosku o nadanie odznaki przedkłada propozycje w tym zakresie dowódcy Jednostki Wojskowej, który drogą służbową przekazuje odpowiedni wniosek Ministrowi Obrony Narodowej.

5. Po zakończeniu pracy komisja rozwiązuje się.

§ 4.1. Z wnioskiem o nadanie odznaki występuje przełożony rannego, kontuzjowanego żołnierza lub pracownika wojska z zachowaniem drogi służbowej do dowódcy Jednostki Wojskowej, który przekazuje sprawę do rozpatrzenia przez komisję. Minister Obrony Narodowej nadaje odznakę rozkazem, który ogłasza się w Dzienniku Urzędowym Ministra Obrony Narodowej.

2. W przypadku weteranów poszkodowanych, którzy zostali zwolnieni ze służby wojskowej lub, z którymi rozwiązano stosunek pracy, z wnioskiem do Ministra Obrony Narodowej występuje szef wojewódzkiego sztabu wojskowego na wniosek właściwego wojskowego komendanta uzupełnień w ciągu jednego roku od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Do wniosku dołącza się zaświadczenie (orzeczenie) lekarskie stwierdzające odniesienie rany lub kontuzji przez te osoby.

3. Odznaka może być również nadawana innym osobom (obywatelom polskim) poszkodowanym w misjach pokojowych i stabilizacyjnych na wniosek właściwych ministrów lub kierowników urzędów centralnych.

§ 5. Odznaka przedstawia naszywkę w barwach wstęgi Orderu Krzyża Wojskowego, na której umieszcza się pięcioramienne srebrne gwiazdki o wymiarach ramion 5 mm, oznaczające ilość ran lub kontuzji. Ranę lub kontuzję oznacza się jedną gwiazdką. Długość wstążeczki wynosi od 40 do 70 mm, zależnie od ilości gwiazdek, a szerokość 10 mm.

§ 6.1. Wręczenie nadanych odznak weteranom poszkodowanym odbywa się w uroczystej formie.

2. Odznaki wręcza Minister Obrony Narodowej, wyznaczona przez ministra osoba lub przełożony żołnierzy i pracowników wojska.

3. W przypadku osób zwolnionych ze służby wojskowej lub z którymi rozwiązano stosunek pracy, odznaki wręcza szef wojewódzkiego sztabu wojskowego lub wojskowy komendant uzupełnień.

4. Szczegółowe zasady wręczania odznaki określa Ceremoniał Wojskowy.

§ 7.1. Odznakę nosi się bezpośrednio nad górnym rzędem orderów i odznaczeń lub baretek symetrycznie do guzika kieszeni, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. W Marynarce Wojennej odznakę nosi się na kurtce munduru lub bluzie marynarskiej symetrycznie do krawędzi bocznych wstążek orderów, odznaczeń lub baretek.

§ 8. Odpowiedzialną za zakup, dystrybucję i ewidencję odznaki jest właściwa komórka organizacyjna do spraw kadrowych w Ministerstwie Obrony Narodowej. Środki na ten cel pochodzą z budżetu resortu obrony narodowej.

§ 9.1. Ewidencję przyznanych odznak prowadzi się w Jednostkach Wojskowych, w Polskich Kontyngentach Wojskowych oraz w komórkach personalnych Wojewódzkich Sztabów Wojskowych lub Wojskowych Komend Uzuppełnień, zwanych dalej „komórkami personalnymi”.

2. Do końca każdego roku kalendarzowego wykazy żołnierzy i pracowników wojska odznaczonych odznaką przekazuje się do właściwej komórki organizacyjnej Ministerstwa Obrony Narodowej ds. kadrowych, która wykonuje zbiorcze rozliczenie nadanych odznak za każdy rok.

3. Dokumentacja w sprawie odznak przechowywana jest w jednostkach wojskowych, w kontyngentach i w „komórkach personalnych”.

4. W przypadku zakończenia działalności kontyngentu dokumentację przekazuje się do właściwej komórki organizacyjnej do spraw kadrowych Ministerstwa Obrony Narodowej.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER OBRONY NARODOWEJ

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie reguluje wprowadzenie Wojskowej Odznaki Honorowej za Rany i Kontuzje, nawiązuje do wprowadzonej Rozporządzeniem Rady Obrony Państwa z dnia 14 lipca 1920 roku, odznaki honorowej dla oficerów (równorzędnych) i szeregowych za rany i kontuzje.

W związku ze zmianami organizacyjnymi Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz nowymi zadaniami, a także coraz większym zaangażowaniem Sił Zbrojnych w misje pokojowe i stabilizacyjne poza granicami kraju zaistniała potrzeba wprowadzenia nowych form wyróżnienia i uhonorowania żołnierzy.

Wprowadzenie Wojskowej Odznaki Honorowej za Rany i Kontuzje będzie formą uhonorowania żołnierzy, którzy odnieśli rany i kontuzje w czasie wykonywania zadań przeciwko aktom terroryzmu lub podczas wykonywania zadań w misjach stabilizacyjnych poza granicami kraju.

Prawo do nadawania Wojskowej Odznaki Honorowej za Rany i Kontuzje będzie przysługiwało Ministrowi Obrony Narodowej.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414 oraz z 2009 r. Nr 42, poz. 337) projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronach internetowych Ministerstwa Obrony Narodowej.

Zakres rozporządzenia nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie podlega notyfikacji.

Ocena skutków regulacji (OSR)

1. Podmioty na które oddziałuje projekt aktu prawnego

Uregulowania projektu rozporządzenia będą dotyczyły uczestników działań poza granicami państwa, to jest weteranów poszkodowanych – żołnierzy.

2. Zakres konsultacji społecznych

Projekt rozporządzenia zostanie poddany uzgodnieniom międzyresortowym. Jako akt wykonawczy do ustawy, która ze względu na zakres regulacji nie była poddana konsultacjom społecznym.

3. Wpływ rozporządzenia na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje dodatkowych istotnych obciążeń budżetu państwa i sektora finansów publicznych. Koszty związane z

wprowadzeniem przedmiotowej regulacji zostaną sfinansowane z budżetu resortu obrony narodowej. Przewiduje się, że koszt jednostkowy wykonania odznaki wyniesie około 15 zł.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

Za zgodność pod względem prawnym i redakcyjnym

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia

w sprawie pomocy psychologicznej dla weteranów żołnierzy

Na podstawie art. 22 ust. 3 ustawy z dnia o weteranach działań poza granicami państwa (Dz. U.Nr....., poz...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) tryb udzielania i zakres pomocy psychologicznej;
- 2) sposób i tryb postępowania w zakresie monitorowania realizacji prawa weteranów – żołnierzy i weteranów poszkodowanych - żołnierzy do pomocy psychologicznej oraz właściwość organów w tym zakresie.

§ 2. 1. Weteran – żołnierz lub weteran poszkodowany – żołnierz oraz najbliżsi członkowie jego rodziny mogą skorzystać z bezpłatnej pomocy psychologicznej poza kolejnością:

- 1) w dowolnym Psychologicznym Punkcie Konsultacyjnym (PPK) w jednostce wojskowej lub wojskowej pracowni psychologicznej lub
- 2) w dowolnym zakładzie opieki zdrowotnej utworzonym i nadzorowanym przez Ministra Obrony Narodowej, zwanym dalej zakładem opieki zdrowotnej, pod warunkiem, że ich problemy natury psychicznej związane są z działaniami poza granicami państwa.

2. Warunkiem skorzystania z pomocy psychologicznej w przypadku, gdy jest ona udzielana:

- 1) weteranowi – żołnierzowi lub weteranowi poszkodowanemu – żołnierzowi - jest okazanie przez niego legitymacji weterana lub weterana poszkodowanego;
- 2) najbliższemu członkowi rodziny – jest okazanie przez niego pisemnego oświadczenia złożonego przez weterana – żołnierza lub weterana poszkodowanego – żołnierza, iż spełnia on warunki bycia najbliższym członkiem rodziny w rozumieniu art. 4 pkt 13 ustawy powołanej na wstępie.

3. Pomocy psychologicznej udziela psycholog w godzinach pracy PPK lub zakładu opieki zdrowotnej.

§ 3. 1. Zakres pomocy psychologicznej świadczonej w PPK obejmuje:

- a) wstępną diagnozę psychologiczną,
- b) konsultację,
- c) poradę,
- d) wsparcie,
- e) interwencję kryzysową,
- f) terapię krótkoterminową.

2. Jeśli psycholog z PPK uzna, że dla weterana – żołnierza, weterana poszkodowanego – żołnierza lub najbliższego członka rodziny potrzebna jest pomoc psychologiczna

wyższego rzędu, udziela informacji, który zakład opieki zdrowotnej jest właściwy do udzielenia takiej pomocy.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 psycholog PPK może wystawić opinię dla zakładu opieki zdrowotnej.

§ 4. 1. Zakres pomocy psychologicznej świadczonej w zakładach opieki zdrowotnej obejmuje:

- a) diagnozę zaburzeń psychicznych,
- b) terapię indywidualną,
- c) terapię grupową,
- d) leczenie ambulatoryjne i szpitalne.

2. Jeśli psycholog z zakładu opieki zdrowotnej uzna, że po zakończeniu leczenia szpitalnego wskazane by były długofalowe konsultacje kontrolne dla weterana – żołnierza, weterana poszkodowanego – żołnierza lub najbliższego członka rodziny, udziela informacji, który PPK jest właściwy do prowadzenia takich konsultacji.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, psycholog zakładu opieki zdrowotnej może wystawić zalecenia dla psychologa z PPK.

§ 5. Każdy psycholog ma obowiązek posiadać informacje na temat, gdzie znajdują się PPK i zakłady opieki zdrowotnej świadczące pomoc psychologiczną dla weteranów – żołnierzy, weteranów poszkodowanych – żołnierzy i najbliższych członków ich rodzin.

§ 6. Wymieniona w § 3 i 4 pomoc psychologiczna może być udzielana wielokrotnie, zgodnie z potrzebami.

§ 7. 1. Właściwym do monitorowania udzielania pomocy psychologicznej weteranom – żołnierzom i weteranom poszkodowanym – żołnierzom oraz najbliższym członkom ich rodzin jest Departament Wychowania i Promocji Obronności oraz Inspektorat Wojskowej Służby Zdrowia.

2. Departament Wychowania i Promocji Obronności monitoruje udzielanie pomocy psychologicznej w jednostkach wojskowych i wojskowych pracowniach psychologicznych poprzez zbieranie danych w powyższym zakresie, nadsyłanych przez Centralną Wojskową Pracownię Psychologiczną oraz przez koordynatorów do spraw profilaktyki psychologicznej w dowództwach rodzajów Sił Zbrojnych, w Dowództwie Operacyjnym, w Inspektoracie Wsparcia Sił Zbrojnych oraz w Dowództwie Garnizonu Warszawa

3. Inspektorat Wojskowej Służby Zdrowia monitoruje udzielanie pomocy psychologicznej w zakładach opieki zdrowotnej za pośrednictwem swojej komórki organizacyjnej poprzez zbieranie danych w powyższym zakresie.

§ 8. 1. Odmowa udzielenia pomocy psychologicznej weteranowi – żołnierzowi, weteranowi poszkodowanemu – żołnierzowi lub najbliższym członkom jego rodziny może nastąpić wyłącznie w sytuacji, gdy pomoc niniejsza miałaby dotyczyć innych przypadków niż wynikających z działań poza granicami państwa.

2. O każdorazowym przypadku odmowy udzielenia pomocy psychologicznej, w sytuacji o której mowa w ust. 1, psycholog z PPK oraz psycholog z zakładu opieki zdrowotnej ma obowiązek poinformować na piśmie wraz z pisemnym uzasadnieniem Departament Wychowania i Promocji Obronności lub Inspektorat Wojskowej Służby Zdrowia.

§ 9. 1. Psychologowie jednostek wojskowych, wojskowych pracowni psychologicznych oraz zakładów opieki zdrowotnej składają, do właściwych sobie

merytorycznych organów nadrzędnych sprawozdania z ilości i zakresu udzielonej pomocy, bez danych osobowych, w terminie do dnia 15 lutego każdego roku.

2. Dyrektor Departamentu Wychowania i Promocji Obronności oraz Szef Inspektoratu Wojskowej Służby Zdrowia odpowiedzialni są za opracowanie zbiorczej informacji zawierającej analizę i wnioski z udzielonej pomocy psychologicznej weteranom – żołnierzom, weteranom poszkodowanym – żołnierzom i ich rodzinom oraz za stworzenie i aktualizowanie bazy danych dotyczącej lokalizacji PPK oraz zakładów opieki zdrowotnej.

3. Wnioski zawarte w zbiorczej informacji, o której mowa w ust. 2 przesyłane będą do wszystkich psychologów udzielających pomocy weteranom – żołnierzom, weteranom poszkodowanym - żołnierzom i ich rodzinom.

4. Zebrane przez Departament Wychowania i Promocji Obronności oraz Inspektorat Wojskowej Służby Zdrowia dane dotyczące ilości udzielonej pomocy psychologicznej przesyłane będą do Departamentu Spraw Socjalnych, który prowadzi pełny monitoring pomocy świadczonej weteranom i ich rodzinom.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER OBRONY NARODOWEJ

UZASADNIENIE

Przepis art. 22 ust. 3 ustawy z dnia o weteranach działań poza granicami państwa zawiera upoważnienie ustawowe do określenia przez Ministra Obrony Narodowej w drodze rozporządzenia:

- 1) trybu udzielania i zakres pomocy psychologicznej,
- 2) sposobu i trybu postępowania, w zakresie monitorowania realizacji prawa weteranów – żołnierzy i weteranów poszkodowanych – żołnierzy a także najbliższych członków ich rodzin do pomocy psychologicznej oraz właściwość organów w tym zakresie.

Rozporządzenie określa, że żołnierzom i byłym żołnierzom, którzy uzyskali status weterana lub weterana poszkodowanego oraz najbliższym członkom ich rodzin przysługuje prawo do bezpłatnej pomocy psychologicznej poza kolejnością. Opieka ta realizowana będzie w Psychologicznych Punktach Konsultacyjnych przez psychologów jednostek wojskowych i wojskowych pracowni psychologicznych, a także w zakładach opieki zdrowotnej utworzonych i nadzorowanych przez Ministra Obrony Narodowej, jeżeli problemy zdrowotne żołnierzy będą związane z działaniami poza granicami państwa.

Zakres pomocy zróżnicowany jest w zależności od miejsca korzystania z usług. W przypadku, gdy pomoc będzie udzielana w Psychologicznych Punktach Konsultacyjnych będzie obejmowała: konsultacje, porady, wsparcie, diagnozę psychologiczną, interwencję kryzysową i tylko terapię krótkoterminową, gdyż będą jej udzielali psychologowie diagnostycy i profilaktycy, którzy nie są terapeutami. W przypadku natomiast potrzeby przeprowadzenia długotrwałej terapii, żołnierza trzeba skierować do zakładu opieki zdrowotnej, zatrudniającego psychologów – terapeutów.

Opieka psychologiczna realizowana będzie bez ograniczeń czasowych po pobycie na misji pokojowej lub stabilizacyjnej poza granicami państwa. Związane jest to z możliwością występowania odroczonej reakcji stresowych – oznacza to, że negatywne reakcje na silny stres mogą wystąpić w dużej odległości czasowej od zaistnienia samego stresującego zdarzenia. Występowanie objawów stresu potraumatycznego i zaburzeń funkcjonowania może być również długotrwałe.

Dostęp do pomocy psychologicznej rozszerzony został na członków najbliższej rodziny, z tego względu, że zaburzenia zachowania i funkcjonowania u żołnierza mają silny wpływ na funkcjonowanie całej rodziny, na ich wzajemne relacje. Odpowiednie

przygotowanie środowiska rodzinnego jest też metodą na poprawę funkcjonowania i samopoczucia weterana.

Wobec okoliczności, iż opieka, o której mowa, będzie realizowana przez Psychologiczne Punkty Konsultacyjne oraz zakłady opieki zdrowotnej utworzone i nadzorowane przez Ministra Obrony Narodowej, dlatego wyznacza się jako odpowiedzialne za gromadzenie danych: Departament Wychowania i Promocji Obronności i Inspektorat Wojskowej Służby Zdrowia. Wymienione instytucje gromadzić będą dane o udzielonej pomocy ze wszystkich dostępnych dla weteranów miejsc pomocy psychologicznej oraz będą odpowiadały za dostarczenie do każdego Psychologicznego Punktu Konsultacyjnego i zakładu opieki zdrowotnej informacji o lokalizacji takich miejsc, tak aby każdy psycholog był w stanie udzielić odpowiedzi, gdzie jeszcze może zgłosić się weteran – żołnierz i weteran poszkodowany – żołnierz po dalszą pomoc.

Departament Spraw Socjalnych będzie posiadał pełny bank danych o udzielonej pomocy weteranom. Będzie gromadził także dane o innych rodzajach udzielonej weteranom pomocy oraz przedstawiał wnioski z otrzymanych danych Sekretarzowi Stanu ds. Społecznych i Profesjonalizacji.

Projekt rozporządzenia nie zawiera norm technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.) dlatego nie podlega notyfikacji, ani obowiązkowi przedstawienia instytucjom i organom Unii Europejskiej lub Europejskiemu Bankowi Centralnemu celem uzyskania opinii.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414 oraz z 2009 r. Nr 42, poz. 337) projekt zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronach internetowych Ministerstwa Obrony Narodowej.

Zakres rozporządzenia nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Ocena skutków regulacji (OSR)

1. Podmioty na które oddziałuje projekt aktu prawnego

Projektowana regulacja dotyczy resortu obrony narodowej, w tym określonych grup żołnierzy zawodowych i byłych żołnierzy pozostających na wojskowym zaopatrzeniu

emerytalnym lub rentowym, wojskowych zakładów opieki zdrowotnej, oraz psychologów jednostek wojskowych i wojskowych pracowni psychologicznych. Regulacja ta wpływać będzie korzystnie na żołnierzy i byłych żołnierzy, którzy w szczególnych warunkach służyli Siłom Zbrojnym, bezpośrednio narażali swoje życie i zdrowie.

2. Zakres konsultacji społecznych

Projekt rozporządzenia zostanie poddany uzgodnieniom międzyresortowym. Jako akt wykonawczy do ustawy, która ze względu na zakres regulacji nie była poddana konsultacjom społecznym.

3. Wpływ rozporządzenia na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Przedstawiona regulacja nie będzie miała wpływu na finanse publiczne, gdyż psychologowie jednostek wojskowych i wojskowych pracowni psychologicznych udzielają pomocy uprawnionym osobom w ramach obowiązków służbowych, natomiast pomoc w placówkach medycznych będzie się odbywała w ramach powszechnego ubezpieczenia żołnierzy z limitów przydzielonych z NFZ.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

Za zgodność pod względem prawnym i redakcyjnym

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA OBRONY NARODOWEJ**

z dnia

**w sprawie warunków i trybu przyznawania pomocy finansowej na naukę dla weterana
poszkodowanego-żołnierza**

Na podstawie art. 24 ust. 8 ustawy z dnia o weteranach działań poza granicami państwa (Dz. U. Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

1) szczególne warunki i tryb przyznawania pomocy finansowej na naukę dla weterana poszkodowanego-żołnierza w zakresie:

- a) opłat za naukę lub studia,
- b) przejazdów z miejsca zamieszkania weterana poszkodowanego-żołnierza do szkoły lub uczelni i z powrotem,
- c) zakwaterowania w miejscowości, w której weteran poszkodowany-żołnierz pobiera naukę lub odbywa studia,

2) właściwość organów;

3) dokumenty stanowiące podstawę do przyznawania pomocy oraz sposób i termin jej wypłaty;

4) warunki zawieszania udzielania pomocy oraz zwrotu kosztów nauki lub studiów, przejazdów i zakwaterowania.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

1) ustawie – należy przez to rozumieć ustawę z dnia o weteranach działań poza granicami państwa, zwaną dalej „ustawą”;

2) pomocy – należy przez to rozumieć pomoc finansową, o której mowa w art. 24 ust. 1 ustawy;

3) weteranie poszkodowanym-żołnierzem – należy przez to rozumieć osobę określoną w art. 3 ustawy;

4) wniosku – należy przez to rozumieć wniosek o przyznanie pomocy.

§ 3. Pomoc przyznaje Minister Obrony Narodowej w drodze decyzji administracyjnej.

§ 4. 1. Organem właściwym do wypłaty świadczenia z tytułu pomocy jest dyrektor wojskowego biura emerytalnego.

2. Właściwość wojskowego biura emerytalnego ustala się według miejsca zamieszkania weterana poszkodowanego-żołnierza.

§ 5. Pomoc przyznawana jest na wniosek złożony przez weterana poszkodowanego-żołnierza.

§ 6. 1. Wniosek składa się do Ministra Obrony Narodowej w każdym roku szkolnym lub akademickim do dnia 30 września roku, w którym pomoc ma być przyznana.

2. Wniosek powinien zawierać w szczególności:

- 1) imię, nazwisko i adres zamieszkania wnioskodawcy;
- 2) numer i datę wydania legitymacji weterana poszkodowanego-żołnierza.

3. Do wniosku dołącza się:

- 1) zaświadczenie, w jakiej placówce oświatowej lub uczelni wnioskodawca zamierza rozpocząć lub kontynuować naukę, wraz ze wskazaniem ilości semestrów nauki w danym roku szkolnym lub akademickim;
- 2) zobowiązanie do niezwłocznego zawiadomienia Ministra Obrony Narodowej o przerwaniu nauki w trakcie roku szkolnego lub akademickiego;
- 3) oświadczenie o formie wypłaty świadczenia z tytułu pomocy;
- 4) dokument potwierdzający poniesienie wydatków na opłacenie danego semestru nauki;
- 5) oświadczenie o zamiarze korzystania z przejazdów z miejsca zamieszkania do szkoły lub uczelni wraz ze wskazaniem przysługujących uprawnień do przejazdów ulgowych;
- 6) oświadczenie o zamiarze korzystania z zakwaterowania w miejscowości, w której wnioskodawca pobiera naukę lub odbywa studia.

§ 7. 1. Pomoc w zakresie opłat za naukę lub studia wypłacana jest w dwóch ratach do wysokości poniesionych wydatków na opłacenie danego semestru nauki lub studiów:

- 1) pierwsza rata, za okres od września do stycznia, wypłacana jest w terminie do dnia 30 listopada roku, w którym został złożony wniosek;
- 2) druga rata, za okres od lutego do czerwca, wypłacana jest w terminie do dnia 30 kwietnia roku następującego po roku, w którym został złożony wniosek.

2. Rata pomocy wypłacana jest w danym semestrze nauki, po przedstawieniu aktualnego zaświadczenia o kontynuowaniu nauki lub studiów oraz dokumentu potwierdzającego poniesienie wydatków na opłacenie danego semestru nauki lub studiów.

3. Jeżeli w danym roku szkolnym lub akademickim nauka obejmuje tylko jeden semestr, pomoc jest przyznawana i wypłacana w wysokości odpowiadającej jednej racie, w terminie odpowiednim do okresu odbywania nauki lub studiów.

4. Pomoc wypłacana jest w formie pieniężnej w kasie organu, o którym mowa w § 4 ust. 1, albo w formie bezgotówkowej na rachunek w banku lub w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, wskazany przez weterana poszkodowanego-żołnierza.

§ 8. Koszty, o których mowa w § 1 pkt 1 lit. b, pokrywa się do wysokości równej cenie biletu za przejazd drugą klasą pociągu osobowego z uwzględnieniem przysługujących uprawnień do przejazdów ulgowych po przedstawieniu przez weterana poszkodowanego-żołnierza do właściwego wojskowego biura emerytalnego dokumentu potwierdzającego poniesienie wydatku na przejazd.

§ 9. Koszty, o których mowa w § 1 pkt 1 lit. c, pokrywa się do wysokości określonej w dokumencie potwierdzającym poniesienie wydatku na zakwaterowanie po przedstawieniu tego dokumentu przez weterana poszkodowanego-żołnierza do właściwego wojskowego biura emerytalnego.

§ 10. 1. W przypadku niepodjęcia lub przerwania nauki po wydaniu decyzji o przyznaniu pomocy, a przed wypłaceniem pierwszej lub drugiej raty tej pomocy, weteran poszkodowany-żołnierz zobowiązany jest do niezwłocznego powiadomienia o tym fakcie Ministra Obrony Narodowej.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, Minister Obrony Narodowej wstrzymuje wypłatę pomocy.

§ 11. 1. W przypadkach niedokończenia nauki lub studiów, określonych w art. 24 ust. 7 ustawy, opłacone przez organ, o którym mowa w § 4, koszty nauki lub studiów, przejazdów i zakwaterowania podlegają zwrotowi.

2. Organ, o którym mowa w § 4, wzywa weterana poszkodowanego-żołnierza do zwrotu określonej wysokości pomocy ze wskazaniem rachunku bankowego, na który ma być dokonany zwrot.

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER OBRONY NARODOWEJ

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia jest wykonaniem upoważnienia ustawowego zawartego w art. 24 ust. 8 ustawy z dnia..... o weteranach działań poza granicami państwa (Dz. U. Nr ..., poz. ...).

Potrzeba wprowadzenia przepisów w tym przedmiocie wynika przede wszystkim z zagwarantowania w ustawie o weteranach działań poza granicami państwa, weteranowi poszkodowanemu-żołnierzowi prawa do uzyskania pomocy finansowej na naukę na poziomie szkoły ponadgimnazjalnej albo studia pierwszego stopnia lub jednolite studia magisterskie w uczelni. Pomoc przyznawana będzie przez Minister Obrony Narodowej w drodze decyzji administracyjnej. Organem właściwym do wypłaty świadczenia z tytułu pomocy będzie dyrektor wojskowego biura emerytalnego. Pomoc przyznawana będzie na wniosek złożony przez weterana poszkodowanego-żołnierza.

Przewiduje się, że pomoc w zakresie opłat za naukę lub studia wypłacana będzie w dwóch ratach do wysokości poniesionych wydatków na opłacenie danego semestru nauki lub studiów:

- 1) pierwsza rata, za okres od września do stycznia, wypłacana będzie w terminie do dnia 30 listopada roku, w którym został złożony wniosek;
- 2) druga rata, za okres od lutego do czerwca, wypłacana będzie w terminie do dnia 30 kwietnia roku następującego po roku, w którym został złożony wniosek.

Rata pomocy wypłacana będzie w danym semestrze nauki, po przedstawieniu aktualnego zaświadczenia o kontynuowaniu nauki lub studiów oraz dokumentu potwierdzającego poniesienie wydatków na opłacenie danego semestru nauki lub studiów. Jeżeli w danym roku szkolnym lub akademickim nauka obejmuje tylko jeden semestr, pomoc będzie przyznawana i wypłacana w wysokości odpowiadającej jednej racie, w terminie odpowiednim do okresu odbywania nauki lub studiów. Pomoc wypłacana będzie w formie pieniężnej w kasie organu wojskowego biura emerytalnego albo w formie bezgotówkowej na rachunek w banku lub w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, wskazany przez weterana poszkodowanego-żołnierza.

Zakłada się, że koszty przejazdów z miejsca zamieszkania weterana poszkodowanego-żołnierza do szkoły lub uczelni i z powrotem pokrywane będą do wysokości równej cenie biletu za przejazd drugą klasą pociągu osobowego z uwzględnieniem przysługujących uprawnień do przejazdów ulgowych po przedstawieniu przez weterana poszkodowanego-żołnierza do właściwego wojskowego biura emerytalnego dokumentu potwierdzającego poniesienie wydatku na przejazd. Zakłada się, że koszty zakwaterowania w miejscowości, w której weteran poszkodowany-żołnierz pobiera naukę lub odbywa studia pokrywane będą do

wysokości określonej w dokumencie potwierdzającym poniesienie wydatku na zakwaterowanie po przedstawieniu tego dokumentu przez weterana poszkodowanego-żołnierza do właściwego wojskowego biura emerytalnego.

Przewiduje się, że w przypadku niepodjęcia lub przerwania nauki po wydaniu decyzji o przyznaniu pomocy, a przed wypłaceniem pierwszej lub drugiej raty tej pomocy, weteran poszkodowany-żołnierz zobowiązany będzie do niezwłocznego powiadomienia o tym fakcie Ministra Obrony Narodowej. W tym przypadku Minister Obrony Narodowej będzie wstrzymywał wypłatę pomocy. W przypadkach niedokończenia nauki lub studiów, opłacone przez organ koszty nauki lub studiów, przejazdów i zakwaterowania będą podlegały zwrotowi. Projekt rozporządzenia nie zawiera norm technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.) dlatego nie podlega notyfikacji, ani obowiązkowi przedstawienia instytucjom i organom Unii Europejskiej lub Europejskiemu Bankowi Centralnemu celem uzyskania opinii.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414 oraz z 2009 r. Nr 42, poz. 337) projekt zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronach internetowych Ministerstwa Obrony Narodowej.

Zakres rozporządzenia nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Ocena skutków regulacji

1. Podmioty, na które oddziałuje projekt aktu prawnego

Weterani poszkodowani-żołnierze.

2. Konsultacje społeczne

Projektowane rozporządzenie zostanie uzgodnione z:

1. Konwentem Dziekanów Korpusu Oficerów Zawodowych Wojska Polskiego,
2. Fundacją *Servi Pacis*,
3. Stowarzyszeniem Rannych i Poszkodowanych w Misjach Poza Granicami Kraju,
4. Stowarzyszeniem Kombatantów Misji Pokojowych ONZ.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Zaproponowane rozwiązania spowodują dodatkowe skutki finansowe dla budżetu państwa, których dokładna wysokość jest trudna do oszacowania. Zakładając, że roczna wysokość pomocy wyniesie 2800 zł i przyjmując, że liczba potencjalnych kandydatów do jej otrzymania to ok. 10% liczby 4750 przyjętej jako liczba weteranów poszkodowanych, maksymalne skutki finansowe rocznie to ok. $475 \times 2800 \text{ zł} = 1\,330\,000 \text{ zł}$.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy

Wprowadzenie w życie projektowanego rozporządzenia nie wpłynie na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Wprowadzenie w życie projektowanego rozporządzenia nie wpłynie na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

6. Wpływ regulacji na rozwój regionalny

Wprowadzenie w życie projektowanego rozporządzenia nie wpłynie na sytuację regionów i rozwój regionalny.

*Za zgodność pod względem
prawnym i redakcyjnym*

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA OBRONY NARODOWEJ**

z dnia

w sprawie warunków i trybu przyznawania zapomóg weteranom-żołnierzom lub weteranom poszkodowanym-żołnierzom oraz wysokości funduszu na zapomogi

Na podstawie art. 28 ust. 3 z dniao weteranach działań poza granicami państwa (Dz. U. Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) warunki i tryb przyznawania zapomóg weteranom-żołnierzom i weteranom poszkodowanym-żołnierzom;
- 2) dokumenty stanowiące podstawę przyznania zapomogi;
- 3) sposób przekazywania przyznanych zapomóg;
- 4) sposób tworzenia funduszu na zapomogi.

§ 2. Organem właściwym w sprawie przyznania zapomogi, o której mowa w art. 28 ust. 1 ustawy z dniao weteranach działań poza granicami państwa zwaną dalej „ustawą” jest Minister Obrony Narodowej.

§ 3. 1. Warunkiem przyznania zapomogi weteranowi-żołnierzowi i weteranowi poszkodowanemu-żołnierzowi, o których mowa w art. 28 ust. 1 ustawy, jest konieczność poniesienia wydatków pieniężnych z tytułu pokrycia kosztów określonych w art. 28 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy. Przy przyznawaniu zapomogi uwzględnia się okoliczności mające wpływ na sytuację materialną weterana-żołnierza i weterana poszkodowanego-żołnierza.

2. Podstawą przyznania zapomogi są dokumenty potwierdzające konieczność poniesienia wydatków lub zdarzenia określonego w art. 28 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy.

3. Suma zapomóg udzielonych w danym roku nie może przekroczyć czterokrotności minimalnego wynagrodzenia w państwie.

4. Zapomoga nie może zostać przyznana w przypadku otrzymania przez weterana-żołnierza lub weterana poszkodowanego-żołnierza pomocy pieniężnej z innego źródła z przeznaczeniem na pokrycie wydatków na jeden z celów określonych w art. 28 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy.

§ 4. 1. Organem właściwym do wypłaty zapomogi jest dyrektor wojskowego biura emerytalnego.

2. Właściwość wojskowego biura emerytalnego ustala się według miejsca zamieszkania zainteresowanego.

§ 5. Wypłaty zapomogi dokonuje się według wyboru weterana, w formie pieniężnej w kasie organu, o którym mowa w § 4 ust. 1 albo w formie bezgotówkowej na rachunek w banku lub w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, wskazany przez weterana-żołnierza lub weterana poszkodowanego-żołnierza.

§ 6.1. Fundusz zapomóg ustala się w wysokości 200.000 zł.

2. Fundusz zapomóg podlega corocznej waloryzacji.

3. Wskaźnik waloryzacji wynosi nie mniej niż średnioroczny wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych określony w ustawie budżetowej na dany rok.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER OBRONY NARODOWEJ

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia jest wykonaniem upoważnienia ustawowego zawartego w art. 28 ust. 3 ustawy z dniao weteranach działań poza granicami państwa (Dz. U. Nr ..., poz. ...).

Potrzeba wprowadzenia przepisów w tym przedmiocie wynika przede wszystkim z zagwarantowania w ustawie o weteranach działań poza granicami państwa możliwości przyznania przez Ministra Obrony Narodowej zapomogi weteranowi-żołnierzowi i weteranowi poszkodowanemu-żołnierzowi, który ukończył 65 lat życia i znajduje się w trudnej sytuacji materialnej.

Organem właściwym w sprawie przyznania zapomogi będzie Minister Obrony Narodowej.

Przewiduje się, że warunkiem przyznania zapomogi weteranowi-żołnierzowi i weteranowi poszkodowanemu-żołnierzowi będzie konieczność poniesienia wydatków pieniężnych z tytułu pokrycia kosztów określonych w ustawie, tj. na zaspokojenie potrzeb bytowych i ochronę zdrowia w przypadku choroby powodującej wzrost kosztów utrzymania, w tym zakup leków, środków opatrunkowych oraz koszty dojazdów do zakładów opieki zdrowotnej na zabiegi medyczne i rehabilitacyjne oraz usługi pielęgnacyjne niezbędne ze względu na wiek i stan zdrowia oraz kosztów zaistnienia zdarzeń losowych, mających wpływ na pogorszenie się w istotny sposób sytuacji materialnej weterana-żołnierza lub weterana poszkodowanego-żołnierza. Przy przyznawaniu zapomogi uwzględniane będą okoliczności mające wpływ na sytuację materialną weterana-żołnierza i weterana poszkodowanego-żołnierza. Podstawą przyznania zapomogi będą dokumenty potwierdzające konieczność poniesienia wyżej wskazanych wydatków lub zdarzenia.

Zakłada się, że suma zapomóg udzielonych w danym roku nie może przekroczyć czterokrotności minimalnego wynagrodzenia w państwie. Przewiduje się, że zapomoga nie będzie mogła zostać przyznana w przypadku otrzymania przez weterana-żołnierza lub weterana poszkodowanego-żołnierza pomocy pieniężnej z innego źródła z przeznaczeniem na pokrycie wydatków na jeden z celów określonych powyżej.

Organem właściwym do wypłaty zapomogi będzie dyrektor wojskowego biura emerytalnego. Wypłata zapomogi dokonywana będzie według wyboru weterana, w formie pieniężnej w kasie organu wojskowego biura emerytalnego albo w formie bezgotówkowej na rachunek w banku lub w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-

kredytowej, wskazany przez weterana-żołnierza lub weterana poszkodowanego-żołnierza.

Przewiduje się, że fundusz zapomóg ustalony będzie w wysokości 200.000 zł. Fundusz zapomóg podlegać będzie corocznej waloryzacji. Wskaźnik waloryzacji będzie wynosił nie mniej niż średnioroczny wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych określony w ustawie budżetowej.

Projekt rozporządzenia nie zawiera norm technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.) dlatego nie podlega notyfikacji, ani obowiązkowi przedstawienia instytucjom i organom Unii Europejskiej lub Europejskiemu Bankowi Centralnemu celem uzyskania opinii.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414 oraz z 2009 r. Nr 42, poz. 337) projekt zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronach internetowych Ministerstwa Obrony Narodowej.

Zakres rozporządzenia nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Ocena skutków regulacji

1. Podmioty, na które oddziałuje projekt aktu prawnego

Podmiotami, na które będzie oddziaływało projektowane rozporządzenie są weterani-żołnierze i weterani poszkodowani-żołnierze.

2. Konsultacje społeczne

Projektowane rozporządzenie zostanie uzgodnione z:

1. Konwentem Dziekanów Korpusu Oficerów Zawodowych Wojska Polskiego,
2. Fundacją *Servi Pacis*,
3. Stowarzyszeniem Rannych i Poszkodowanych w Misjach Poza Granicami Kraju,
4. Stowarzyszeniem Kombatantów Misji Pokojowych ONZ.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Zaproponowane rozwiązania spowodują dodatkowe skutki finansowe dla budżetu państwa. Wszelkie wydatki z tym związane będą finansowe z budżetu Ministerstwa Obrony Narodowej z corocznie tworzonego funduszu na zapomogi dla weteranów-

żołnierzy i weteranów poszkodowanych-żołnierzy. Zakłada się, że rocznie z pomocy będzie korzystać ok. 100 uprawnionych. Przyjmując, że przeciętna zapomoga będzie wynosić 2 000 zł, skutki finansowe z tego tytułu wyniosą 200 000 zł. Fundusz na zapomogi ustalony w wysokości 200 000 zł będzie corocznie waloryzowany średniorocznym wskaźnikiem cen towarów i usług konsumpcyjnych określonym w ustawie budżetowej na dany rok.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy

Wprowadzenie w życie projektowanego rozporządzenia nie wpłynie na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Wprowadzenie w życie projektowanego rozporządzenia nie wpłynie na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

6. Wpływ regulacji na rozwój regionalny

Wprowadzenie w życie projektowanego rozporządzenia nie wpłynie na sytuację regionów i rozwój regionalny.

Za zgodność pod względem prawnym i redakcyjnym

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA OBRONY NARODOWEJ
I MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI**

z dnia.....

w sprawie trybu przyznawania dodatku weterana poszkodowanego

Na podstawie art. 32 ust. 5 ustawy z dnia o weteranach działań poza granicami państwa (Dz. U.....) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) wykaz dokumentów, które należy dołączyć do wniosku;
- 2) szczegółowy tryb postępowania w sprawach o przyznania dodatku weterana poszkodowanego.

§ 2. Postępowanie w sprawie przyznania dodatku weterana poszkodowanego wszczyna się na podstawie pisemnego wniosku zgłoszonego do właściwego organu emerytalno – rentowego wypłacającego emeryturę lub rentę.

§ 3. Świadczenie określone w § 2 wypłaca się od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek.

§ 4. Do wniosku o przyznanie dodatku weterana poszkodowanego należy dołączyć:

- 1) decyzję przyznającą status weterana poszkodowanego;
- 2) odpis orzeczenia ustalającego procentowy uszczerbek na zdrowiu;
- 3) kserokopię legitymacji weterana poszkodowanego.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER OBRONY NARODOWEJ

MINISTER SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI

Uzasadnienie

Projekt rozporządzenia jest wykonaniem upoważnienia ustawowego zawartego w art. 32 ust. 5 ustawy z dniao weteranach działań poza granicami państwa (Dz. U. Nr ..., poz. ...).

Potrzeba wprowadzenia przepisów w tym przedmiocie wynika przede wszystkim z zagwarantowania w ustawie o weteranach działań poza granicami państwa możliwości przyznania przez właściwy organ emerytalno – rentowy dodatku weterana poszkodowanego osobie pobierającej emeryturę lub rentę.

Organem właściwym w sprawie przyznania i wypłaty przedmiotowego dodatku będzie właściwy organ emerytalno – rentowy wypłacający świadczenie emerytalne lub rentowe odpowiednio: wojskowy organ emerytalny, ZER MSWiA, ZUS, KRUS.

Przewiduje się, że warunkiem przyznania dodatku weterana będzie określony procentowy uszczerbek na zdrowiu określony w legitymacji weterana poszkodowanego.

Projekt rozporządzenia nie zawiera norm technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.) dlatego nie podlega notyfikacji, ani obowiązkowi przedstawienia instytucjom i organom Unii Europejskiej lub Europejskiemu Bankowi Centralnemu celem uzyskania opinii.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414 oraz z 2009 r. Nr 42, poz. 337) projekt zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronach internetowych Ministerstwa Obrony Narodowej.

Zakres rozporządzenia nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Ocena skutków regulacji

1. Podmioty, na które oddziałuje projekt aktu prawnego

Podmiotami, na które będzie oddziaływało projektowane rozporządzenie są weterani

poszkodowani-żołnierze oraz weterani poszkodowani pracownicy jednostek wojskowych.

2. Konsultacje społeczne

Projektowane rozporządzenie zostanie uzgodnione z:

1. Konwentem Dziekanów Korpusu Oficerów Zawodowych Wojska Polskiego,
2. Fundacją *Servi Pacis*,
3. Stowarzyszeniem Rannych i Poszkodowanych w Misjach Poza Granicami Kraju,
4. Stowarzyszeniem Kombatantów Misji Pokojowych ONZ.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Zaproponowane rozwiązania spowodują dodatkowe skutki finansowe dla budżetu państwa. Podstawą wymiaru dodatku będzie kwota 700 zł. Przyjmując, że do dodatku będą uprawnieni tylko weterani poszkodowani (od 10% uszczerbku na zdrowiu) pobierający emeryturę lub rentę oraz że wysokość dodatku będzie zróżnicowana i tak:

- 1) w przedziale od 10-20 % uszczerbku - 10% podstawy wymiaru, czyli 70,00 zł;
- 2) w przedziale od 21-30 % uszczerbku - 20% podstawy wymiaru, czyli 140 zł;
- 3) w przedziale od 31-40 % uszczerbku - 30% podstawy wymiaru, czyli 210 zł;
- 4) w przedziale od 41-50 % uszczerbku - 40% podstawy wymiaru, czyli 280 zł;
- 5) w przedziale od 51-60 % uszczerbku - 50% podstawy wymiaru, czyli 350 zł;
- 6) w przedziale od 61-80 % uszczerbku - 60% podstawy wymiaru, czyli 420 zł;
- 7) powyżej 80% uszczerbku - 80% podstawy wymiaru, czyli 560 zł.

Średnio dodatek wyniesie zatem 290 zł na jedną osobę uprawnioną. Przy założeniu, że liczba potencjalnych kandydatów do jej otrzymania to ok. 20% liczby 4750 przyjętej jako liczba weteranów poszkodowanych maksymalne skutki finansowe to rocznie 3 306 000 zł.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy

Wprowadzenie w życie projektowanego rozporządzenia nie wpłynie na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Wprowadzenie w życie projektowanego rozporządzenia nie wpłynie na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

6. Wpływ regulacji na rozwój regionalny

Wprowadzenie w życie projektowanego rozporządzenia nie wpłynie na sytuację regionów i rozwój regionalny.

Za zgodność pod względem prawnym i redakcyjnym